

HVORFOR ER VI IKKE EN DENOMINASJON?

 Det er et privilegium å være tilbake her på talerstolen igjen, etter omtrent nesten tre måneder fravær, antar jeg. Ekornene har hatt en vanskelig tid, det har jeg også hatt. Åh, det er virkelig avkoblende, nåvel, og du ønsker enda mer å gå inn i tjenesten igjen. Og regner med nå å starte den kommende uken, førstkommande onsdag kveld, for en—en vekkelse her i tabernaklet. Og om Gud vil, har jeg på en måte . . . Herren har lovet meg en annerledes og ny type tjeneste. Og hvis Han ønsker å gjøre det, håper jeg å begynne den—den nye typen tjeneste denne førstkommande uken, her ved tabernaklet, i første omgang.

² Og så har jeg ingen planlagte møter, men bare Australia og New Zealand, førstkommande januar. Og så kaller broder Osborn sammen til et fellesmøte som jeg på en måte lovet ham her for en stund siden, i Tulsa, men litt senere, men vi er ikke sikre på det ennå.

³ Det var virkelig godt, broder Jeffreys, å få håndhilde på deg bak her, og også høre sønnen din synge den sangen, og deg spille. Jeg liker det, far og sønn. Liker dere ikke det? “Lær barnet den vei han skal gå.” Det er riktig, herr Guenther, du—du vet at det stemmer, begge to. “Lær barnet den vei han skal gå, og når han blir gammel, viker han ikke fra den.” Og det er sant. Det kan skje at han kan vike fra den, men den vil ikke vike fra ham. Skjønner? Den vil—den vil alltid forbli hos ham. Den tidlige opplæringen og hva enn han er oppdratt til å gjøre, det vil—det vil uten tvil forbli hos ham. Nå, dette er . . .

⁴ Jeg møtte broder Jeffreys der ute, og jeg sa: “Broder Jeffreys . . .” Jeg tenkte, vet dere, jeg er alltid glad for å se noen av brødrene mine som kommer på besøk her, men for en kveld å få besøk av en broder! Dette er kvelden med bare folk som kommer til tabernaklet, like før denne veknelsen. Dette er kvelden . . . Vi ønsker å sette av i kveld og i morgen tidlig og i morgen kveld, til å uttrykke det vi tror på her i tabernaklet, til—til å gå gjennom det igjen. Vi har noen ekstremt merkelige overbevisninger, veldig underlige, men på en eller annen måte finner vi dem i denne Bibelen. De ser faktisk ut til å være der.

⁵ Og nå, hvis det er en fremmed broder eller søster her, som tilhører en bestemt denominasjon, eller—eller er uenig, bare sitter her i kveld, vil vi at du skal vite at du er hjertelig velkommen. Ser du, du er like så velkommen som du kan bli. Men nå håper jeg . . . Og vi gjør dette på en ganske tøff måte.

Så hvis det ser ut til at du ikke er enig i det, vel, nå, så gjør det som jeg gjør når jeg spiser kirsebærpai. Og når jeg spiser kirsebærpai, som er min favoritt, jeg alltid, når jeg er . . . Når jeg spiser paien, hvis jeg støter på en stein, kaster jeg ikke paien. Jeg—jeg kaster steinen og bare fortsetter å spise pai. Så, eller som å spise kylling. Nå, alle dere liker kylling, ser dere. Og når du treffer beinet, slutter du ikke, du går bare rundt beinet og fortsetter å spise kylling. Vel, det er slik du gjør i kveld, det jeg sier her, du bare . . . når du treffer noe, sier du: “Nå jeg—jeg bare . . . Jeg sitter bare under dette, som en liten Menighetslære, i de tre neste møtene. De prøver bare å oppsummere det de—det de tror, og går gjennom det.”

⁶ Og omtrent den eneste måten du kan få en person til å tro på Det, er å spikre det så fast, at de må skjønne at det er Det som er riktig. Det er den eneste måten du kan få det til å feste seg. Akkurat som en venn av meg, herr Wood jeg har vært sammen med; hvis du bare slår en spiker halvveis inn, og planken er helt løs, vil vinden blåse den ned ganske snart. Men du må slå den inn, få den til å feste seg dypt. Så nå hvis jeg er skikkelig skarp på noen av disse punktene, og til dere besøkende som er til stede i kveld, jeg prøver ikke—jeg prøver ikke å villedere dere. Jeg prøver bare å slå fast for denne menigheten hva vi tror på. Alle som forstår det klart nå, si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel. Det er—det er greit. Og nå for å få dette fra skuldrene mine. Og så—så . . . De spiller det inn og så videre, slik at hvis de senere ønsket å finne ut hva vi egentlig står for, og hvilket grunnlag vi står på, så vil disse opptakene fortelle det. Og vi gjør dette en gang iblant, fordi det kommer nye mennesker inn, og—og vi går videre. Og nå vil vi ikke kunne gå gjennom alle menighetens Læresetninger, men bare noen av dem som vi ønsker å—å snakke om. Og nå, onsdag kveld starter . . .

⁷ Nå, mandag og tirsdag, drar jeg bort for å be, gjøre meg klar for helbredelsesmøte. Og dere kan ta noen telefoner, eller hvor du vil, og få med dere hvem dere vil, for denne kommende vekkelsen. Og fortell dem at de ikke skal ha det travelt nå, ikke komme og si: “Vel, nå skal jeg fare inn og bli bedt for i kveld. Og i morgen kveld er det alt . . .” Ikke gjør det. Kom inn og lytt en stund, for vi ønsker å ta oss god tid og legge fram Ordet så grundig at djevelen ikke engang vil ha en millimeter å bevege seg på. Og så når du lar troen din løpe ut til enden, til du begynner å tro, så la underbevisstheten din begynne å handle, så vil troen på Gud støtte den. Da går du rett videre ut. Skjønner?

For troen din vil ikke oppnå så mye. Underbevisstheten din må bevege seg i den retningen din tro beveger seg, og så beveger Guds tro seg bak og bekrefter det hele. Skjønner? Men hvis det er din tro: “Å ja, jeg har det nå!” Og underbevisstheten din drar i den andre retningen og sier: “Jeg lurer på om det vil fungere på meg.” Allerede der vil det ikke fungere. Skjønner? Så vi vil

at dette skal være et ekte helbredelsesmøte. Og før jeg tar noen inn på rommene, og så videre, for helbredelsen, eller denne nye tjenesten, vil jeg at de virkelig skal forstå hvorfor de kommer inn her. Så bare husk det og kom og besøk oss, og vi vil gjerne ha deg med oss.

⁸ Husk nå, nå, i morgen tidlig skal vi fortsette med menighetens Lære. Og i morgen kveld på samme måte. Nå er du velkommen til å komme, og hvem som helst kan komme. Vi er alltid glade for å se alle. Men nå dette i kveld, er bare rettet mot menneskene som går i dette tabernaklet her, som—som er vokst opp i denne Læren. For, ute på feltet, evangeliseringsfeltet, tar vi bare de helt grunnleggende, evangeliske Læresetningene fra Skriften. Men her ved tabernaklet har vi våre egne tanker og vår egen tro, som en—som en—som en menighet, og det er det vi skal gå gjennom i kveld.

⁹ Og før vi åpner Hans velsignede Ord, kan vi ikke bare bøye hodet et øyeblikk i bønn?

¹⁰ Allmektige og mektige Gud, Som, før verden noen gang begynte å rotere rundt det første atomet, var Du Gud. Du har ikke forandret Deg det minste. Og når det ikke er flere atomer til å holde den oppe, og verden ikke kan holdes oppe lenger, vil Du fremdeles være Gud. Du er for evighet og fra evighet. Du er Gud. Du har aldri hatt en dagers begynnelse eller en slutt på livet. Du vil alltid være. Og, Far, Du er ubegrenset, og vi er begrenset, så ber vi om Din Guddommelige barmhjertighet, Gud, da vi innsner at vår ånd vil gå inn i Evigheten, ut av disse tids-elementene, inn i Evigheten. Derfor, Herre, er vi her for å granske vår frelse, for å se hvordan vi står i forhold til Ditt Ord, og for å se hvor vi befinner oss i våre erfaringer. Lever vi det som behager Deg? Vitner vår ånd med Din Ånd? Og vitner vår undervisning med denne Bibelen? Og, Far, må vi undersøke begge deler nøye i disse tre kommende møtene. Gi det, Herre.

¹¹ Velsign pastoren her, diakonene, tillitsmennene og alle lekfolk, menneskene som kommer til denne kirken. Siden mine dager her, Herre, har det kommet mange, mange som jeg ikke engang kjenner navnene på, eller hvor de kommer fra, men jeg er sikker på at Du vet alt om dem. Og vi er her for det ene formålet, i kveld, Herre, å ha fellesskap rundt det skrevne Ordet. Og gi oss Den Hellige Ånd i våre liv, slik at vi kan sitte fredelig og nøkternt og i frykt for Gud, og undersøke våre liv ved Hans Ord. Gi det, Herre.

¹² Og i denne bygningen, i kveld, Herre, der er mine brødre fra forskjellige faser av—av menigheten. Og, Herre, jeg er så takknemlig for at de er her for å ha fellesskap. Kanskje vi kan være uenige om små prinsipper i Lære. Men i det ene store hovedprinsippet, står vi som forente brødre i frontlinjen. Så at, Å Gud, må det styrke våre—våre fellesskap, og våre . . . og må

Guds nåde og kjærlighets bånd hvile rikt på oss. Vi skjønner imidlertid, Herre, at dette er en for stor oppgave for en mann, fordi vi tenker her i kveld på bestemmelsesstedet til sjeler som er på vei mot Evigheten. Så vi ber om at Den Hellige Ånd skal komme rett inn i Ordet, og vil legge Det ut og forklare Det på Sin Egen måte, for oss, de tingene som Han vil at vi skal vite. Gi det, Herre. Og når de tre . . . gangene med møter er over, må vi gå som en styrket menighet, som et samlet folk, til å forene våre hjerter og våre mål, sammen med våre medborgere av Guds Rike, og gå framover som aldri før.

¹³ Jeg vil takke Deg, Herre, her i nærvær av menigheten og—og av menneskene som er her, for at Du ga meg flere ukers god hvile. Jeg føler meg fantastisk i kveld på grunn av Din tilstedeværelse og Din velsignelse. Å Gud, vi ber for broderen her, vår broder som reiser utenlands, langt ned i de mørke, snuskete landene, der hvor hans eget liv står på spill. O Herre, velsign vår broder Jeffreys når han drar, og hans sønn, og hans kone, og gi ham stor medgang. Måtte han skjære hull gjennom mørket så Evangeliets Lys kan skinne vidt og bredt. Hør oss, Før, for vi ber denne bønnen i Herren Jesu Navn, Din Sønn. Amen.

¹⁴ Nå, i kveld leser jeg i min lille Scofield-Bibel. Jeg har nettopp blitt tjuefeld år gammel. Og jeg kan fortsatt lese den, men det blir ganske utydelig. Så jeg skaffet meg et par lesebriller når jeg studerer, og jeg skal se hvordan det fungerer i kveld, for første gang.

Nå har jeg emner som dette: “Må Menigheten . . .” Åh, mange ting, hvis vi kan komme til dem. En av dem: “Hvorfor kalles vi Menigheten? Hvorfor er vi ikke en denominasjon? Hvorfor—hvorfor tror vi på den Evige tryggheten til den troendes sjel? Hvorfor fordømmer vi kvinnelige forkynnere? Hvorfor døper vi ved nedsenkning? Og vil Menigheten gå gjennom Trengselen?” Og mange av disse emnene her, jeg antar at jeg har femten eller atten av dem for de neste kveldene.

¹⁵ Så i kveld tenker jeg til å begynne med, til å starte med, det ser ut til at Herren legger på hjertet mitt bare for dette emnet, . . . *Hvorfor er vi ikke en denominasjon?* Grunnen til det . . . Vel, vi har ingenting imot andre folk som er i denominasjon. Vi har ingenting imot dem, men jeg vil forklare hvorfor vi aldri sluttet oss til noen denominasjon. Jeg ble ordinert i en liten baptistkirke, som dere vet. Og baptistene er ikke en denominasjon, var det ikke, før helt nylig, og nå har det blitt like mye denominasjon som resten av dem. Men grunnen til at vi aldri ble en denominasjon . . .

¹⁶ Nå er vi en organisasjon. Vi er en organisasjon, registrert her i—i domstolene, som en organisasjon, en gruppe mennesker som er organisert sammen for å tilbe Kristus, men vi er ikke i en denominasjon. Ingen kommer til å styre over oss, skjønner dere.

Det er ikke en denominasjon. Det er—det er bare en organisasjon, et fellesskap blant kristne troende. Folk kommer hit til kirken. Og dette blir deres hjemmemenighet hvis de ønsker å komme, så lenge de lever.

¹⁷ Og de kan komme hit og være uenige i alt vi forkynner. Det er helt greit. Du vil fremdeles få fellesskap, så lenge du er en kristen, og en utstrakt hånd akkurat som de andre. Skjønner? Hvis jeg sa at jeg tror på å døpe ved å senke ned i vann, og du trodde på stenking og stod helt fast på det, ville det vært det samme for oss, som om vi begge var enige. Kanskje vil vi ikke klare å se alt helt likt. Men så lenge du er en kristen broder eller søster, er dere helt velkommen, ser dere, alle sammen.

¹⁸ Så vi har ikke noe denominasjon, fordi jeg tror at denominasjon splitter broderskap. Noen av dem sier: “Vel, vi har ingenting med den vekkelsen å gjøre. Det er den metodistiske vekkelsen.” “Vel, det er baptist. Vi har ikke . . . Vi er metodister. Vi har ingenting med det å gjøre.” Broder, hvis Kristus er i det, har vi—har vi alt med det å gjøre. Vi må sette vår . . . Det—det er Kristi Legeme som—som lider. Og jeg ser det så mye i landene i dag, hvordan vi har . . . Nå, Kristus organiserte aldri noen gang noen denominell kirke. Nå, la det bare være slått fast.

¹⁹ Nå, nå, jeg kommer til å spørre dere i morgen kveld, om det er noen av disse tingene dere ønsker å vite, for eksempel noe historie som jeg siterer, eller noe annet. Jeg har ikke tid til å gå i dybden på det, da vil jeg ikke kommet til noe annet emne, for man kan bruke ukevis på det samme emnet. Men hvis du vil vite stedet, hva som helst, bare spør meg, og legg det her oppe på—på skrivebordet, så vil jeg besvare det for deg.

²⁰ Nå, den eldste denominasjonen og den aller første denominasjonen vi hadde, er Den katolske kirke. Og den ble organisert tre hundre og noen år etter den siste apostelens død. Og det stemmer. Du finner det i de første Nikeafedrene, og du finner det i skriftene til Josefus, og, åh, mange av de—av de store historikerne. Skjønner? Og så langt som i de—de . . . noen av menighetstidene, fram til den siste apostelen døde, og tre hundre år etter apostlene, fantes det ingen denominelle kirker. Og den katolske var den første denominelle kirke.

²¹ Og Den protestantiske kirke er denominasjonene som har trukket seg ut av en denominasjon. Den første reformasjonen som kom, var Luther; etter Luther kom Zwingli, etter Zwingli kom Calvin, og bare videre på den måten. Og ned til Wesleys vekkelse, og videre ned til Alexander Campbell, John Smith, og den slags, ser dere, videre nedover. Og de siste bevegelsene vi har hatt fram til nå, er de forskjellige fasene av pinsetidsalderen.

²² Og jeg tror at Gud har handlet i hver tidsalder. Men har du noen gang lagt merke til, at hver gang en menighet mislykkes, og så snart de danner denominasjon, begynner de å mislykkes

med det samme? Og når de mislykkes, reiser Gud aldri opp den kirken igjen. Den går under med det samme. Nå må du bare . . . Hvis du vil vite de historiske faktaene på det, kan vi—vi finne det fram, at—at ingen kirke, aldri noen gang i kirkenes historie, har noen denominasjon som noen gang falt, noen gang reist seg igjen. Baptist, metodist, presbyterianer, lutheraner, uansett hva det måtte være, da de falt, var det over med dem. Nå, det stemmer. Nå, dette, jeg—jeg fortalte dere nå, ta på dere jakkene, for vi skal få dette til å sitte. Skjønner? Det har aldri skjedd, noen gang. Når en mann kom ut som et enkeltmenneske og organiserte en menighet, begynte det.

²³ Gud handler med enkeltmennesker, ikke med denominasjon. Gud har aldri i noen tidsalder handlet med en denominasjon. Han har alltid handlet med et enkeltmenneske. I Det gamle testamente handlet Han med enkeltmennesket. I Det nye testamente handlet Han med enkeltmennesket. I alle aldre har Han alltid handlet med enkeltmennesker, og ikke denominasjoner. Så, derfor, hvis Gud ikke er i denominasjon, hvilken vits er det i at jeg har noe med en denominasjon å gjøre? Nå snakker jeg ikke om menneskene i denominasjonen, jeg snakker om selve denominasjon, for Guds folk er i alle disse denominasjonene.

²⁴ Nå, Gud lar aldri noe skje uten at Han gir en advarsel om det. Jeg tror ikke det er noe som . . .

²⁵ Nå, for eksempel har vi saker som oppstår i menighetene, som den vi hadde nylig, angående blod og olje og så videre. Og dere kjenner til brevet “Kjære broder Branham”, og så videre. Men grunnen til at jeg var imot det, var fordi det ikke er i Ordet. Og det er grunnen til at jeg er imot denominasjon, fordi det ikke er i Ordet. Og det må være noe som vi kan basere troen vår på. Og hvis vi ikke kan basere det på noen denominasjon, må vi basere det på Guds Ord. Fordi Det er det eneste grunnlaget, det er Guds Ord.

²⁶ Og så hvis Guds Ord ikke taler for en denominasjon, men taler mot denominasjon, da må vi tale i samsvar med Ordet. Uansett hva biskopen, hva noen sier, hva noen mener, hva en god mann sier, hva noe som helst sier, hvis det ikke er i samsvar med Guds Ord, så er det feil. Skjønner? Det må være, Ordet må være det siste. Guds Ord må ha det avgjørende ordet.

²⁷ Husk nå, jeg ukristeliggjør ikke noen (dere forstår det) i denominasjoner. Det er titusenvs av dyrebare sjeler i alle denominasjonene, som er Guds barn. Men å splitte dem og atskille dem, det er jeg imot. Og Guds Ord er imot det.

²⁸ Og jeg tror ikke det er en isme som er i landet i dag, det er ikke en isme som noen gang har vært i landet, som ikke har vært forutsagt at skulle komme, ved Guds Ord. Jeg tror at Guds Ord tilveiebringer alt vi trenger, akkurat her i Ordet. Fra . . . vår

begynnelse til enden, det finnes rett i Guds Ord. Og så tror jeg— jeg at hvis det står i Guds Ord, så burde vi . . . Det forutsier. Og Guds Ord er en advarsel.

²⁹ Nå, du leser ikke Guds Ord akkurat som du leser en avis. Du leser Guds Ord ved Den Hellige Ånd, ser dere, fordi Den Hellige Ånd Selv taler gjennom Kristus. Kristus takket Gud for at Han hadde skjult disse tingene for de vise og forstandige, og ville åpenbare dem for småbarn som ville lære. Så, du skjønner, man kommer ingen vei ved utdanning, man kommer ingen vei ved å danne denominasjon. Det er bare en måte å gjøre det rette på, det er å være ledet av Guds Ånd. Og den erfaringen du hadde, må samsvare med dette Ordet. Skjønner? Da har du skjønt det. Skjønner?

³⁰ Som vi kommer til om noen minutter nå, vi har å gjøre med mennesker som er—er . . . Noen av dem er radikale arminianere, og—og forskjellige måter. Nå er det alltid, uansett hvor tynt du skjærer det, har det to sider. Det er helt riktig. Og de har begge argumenter. Men, spørsmålet er, hva er Sannheten om det? Det er det vi kommer til, for vi tror at vi, ved Guds nåde, kan vise dere Sannheten om det. Nå, la oss bare ta . . . og det er her jeg har skrevet ned noen av disse menighetens læresetninger.

³¹ La oss slå opp i Biblene deres, bare noen få minutter, alle sammen nå. Og la oss gå til Åpenbaringen, det første kapitlet; eller Åpenbaringen, det 17. kapitlet, til å begynne med. Og la oss bare begynne å lese og finne ut nå hvor disse kirkene begynte, og hva—hva som startet det. Nå, Bibelen forteller om alt på forhånd. Den varsler om tiden vi—vi lever i. Og nå, Åpenbaringen, det 17. kapitlet, om du vil. Jeg sa 13., jeg mente ikke det, det er på . . . Vi kommer til det om en stund også, det er i profetien om De forente stater. Men hør nøye nå.

Deretter kom en av de sju englene som hadde de sju skålene til meg, og talte med meg, og sa . . . Kom, og jeg vil vise . . . deg dommen over den store skjøgen som sitter på mange vann.

³² Husk nå, dette høres mystisk ut. Nå, denne kvinnen med dårlig rykte, nå, hvis vi skal undervise om dette, må du først finne ut hva disse symbolene betyr. Nå, en *kvinne* i Bibelen representerer “menighet”. Hvor mange vet det, at vi er en Brud? Menigheten er en Brud.

³³ “Kom hit, jeg vil vise deg dommen.” Nå, det vil bli uttalt en dom over den store skjøgen, den urene kvinnen som sitter på mange vann. Nå, *kvinnen* symboliserer en “kirke”, og *vann* symboliserer “mennesker”. Nå, hvis du legger merke til det også, se på det 15. verset mens du er der, det 15. verset, det samme kapitlet.

Så sa han til meg: Vannene du så, hvor skjøgen sitter, er folk, . . . skarer, . . . folkeslag og tungemål. (Skjønner?)

³⁴ Nå, den store kirken, store kvinnen, husk nå at hun er en kvinne med dårlig rykte. Og hvis kvinnen representerer menigheten, (og Kristi Menighet er en Brud, en hellig Brud), så er det en uhellig kvinne her. Da måtte det være en uhellig, hyklersk brud. Skjønner? Nå, og hva gjør hun? "Hun sitter på," eller å være *over*, betyr, "å ha styringen over mange vann." Med andre ord, hun har makt gjennom alle nasjoner og tungemål og mennesker. Hun er en stor person, denne kvinnen.

Nå, kongene på jorden drev hor med, . . .

³⁵ "Kongene på jorden drev hor", rike menn, stormenn har det. Hvordan kunne man drive, hvordan kunne en konge drive hor med en kirke? Det er åndelig hor. Åndelig! Hva er hor? Det er, vel, det er som en kvinne som er utro mot mannen sin. Hun lever med en annen mann mens hun har en ektemann. Og denne kirken, da, utgir seg for å være Kristi Brud, mens hun driver hor med jordens konger, med sin urene levemåte, urene yrke. Åh, Det er dypt og Det er rikt. Jeg bare elsker Ordet. Legg merke til det nå.

. . . kongene på jorden drev hor med henne, og de som bor på jorden, ble beruset av hennes horevin.

³⁶ Hennes "vin" var det hun ga ut, stimulansen hennes: "Vi er Kirken! Det er vi som har det." Skjønner? Nå, bare se for deg det i tankene nå. Ja vel. "Så bar han . . ."

³⁷ Nå, engelen sa til Johannes: "Jeg vil vise deg dommen som kommer over denne store kirken." Følg med nå.

I ånden bar han meg så ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagensrødt dyr . . .

³⁸ *Skarlagens*, i Bibelen, symboliserer "kongelig". Fargen *skarlagens* betyr "rød". Og *dyr* symboliserer "makt".

La du merke til at dyret kom opp av havet, det var i Åpenbaringen 13. Og når du ser at dyret kommer opp av havet, betyr det at denne makten reiste seg blant folket.

Men i Åpenbaringen 13, da dette lammet kom opp, kom han opp av jorden, ingen mennesker, De forente stater. Men så, etterpå, hadde han to små horn, borgerlige og kirkelige krefter. Og så mottok han makt og snakket som dragen gjorde for ham. Så bare merk dere det, vi kommer til en religiøs forfølgelse med de samme tingene som de gjorde i det hedenske Roma for mange år siden, for det er SÅ SIER HERREN.

Se på det nå. "Sitter på et dyr, en makt."

³⁹ La du merke til Rebekka? Da Elieser fant henne, var det på kveldstid, og hun ga vann til kamelen. For, Elieser sa: "Hvis piken som kommer og gir vann til denne kamelen, vil det være . . . og gir meg å drikke, vil det være henne Du har utvalgt Herre, til å

være bruden til Din tjener, Isak.” Og mens han ennå var i bønn, kom Rebekka og hentet vann og ga ham å drikke, og ga vann til kamelen. Legg merke til at kamelen var et dyr. Og det samme dyret som hun ga vann, var det som førte henne til Isak, bruden.

⁴⁰ Og i dag er Den Hellige Ånds kraft, som Menigheten gir vann og tilber, den Tingen som vil bære Den fra denne jorden, for å møte Bruden. Ja visst, Isak var ute på marken om kvelden. Vi møter ikke Herren oppe i Herligheten. Efeserne, det femte kapitlet, sier at vi skal møte Ham i luften. Åh, det er nok til å få metodistene til å rope. Tenk på det! Skjønner? Herren . . .

Isak hadde kommet ut fra farens hus, og var ute på marken da han så Rebekka komme på kamelen. Og hun elsket ham ved første blick, og hoppet ned fra kamelen og løp for å møte ham. Det er riktig. Det er der vi møter Herren. Og nettopp den kamelen som hun ga vann, bar henne til mannen sin.

Og nettopp den Kraften som Menigheten tilber, som verden kaller fanatisme, som Menigheten tilber, vil være den samme Kraften som vil ta Menigheten opp i luften: “For å møte Herren i luften.” Den Hellige Ånd! Skjønner? Det er . . .

Og se, Rebekka var jomfru.

⁴¹ Og denne kvinnen er en prostituert, som vi snakker om her. Nå, skjønner du hva makten er nå? Makten, hva det betyr, som dyret. Hun var på en skarlagen. Hva slags dyr ville det være? *Skarlagen*, det ville være en “rik” makt. Hva slags kirke vil dette være nå? Hun er en rik kirke, og hun er en stor kirke, og hun er en mektig kirke, og hun påvirker folkemengdene og menneskene. Og kongene på jorden har drevet åndelig hor med henne, det er jordens store menn. Nå skal vi finne ut hvem hun er, bare om et øyeblikk, og finne ut mer om disse denominasjonene.

Kvinnen var kledd i purpur (kongelig), . . . kledd i purpur og skarlagen farger, . . . smykket med gull, og kostbare steiner . . . perler. I hånden hadde hun et gullbeger fullt av styggedommen og urenheten av hennes horeliv.

⁴² Hva hadde hun i hånden? Doktrinen sin, det hun gir ut til folket: “Vi er Kirken. Vi er *dette*.” Og hun har fått kongene på jorden til å bli beruset med henne, på den måten. “Vi er *dette*. Vi er den stormakten! Vi skrider frem i hver nasjon. Vi er den største kirken som finnes. Kom igjen, drikk av vår . . . Her, hell ut litt av det. Ta det *du*. Ta det *du*.” Der er det, ser dere. Og hun hadde et beger i hånden. Hør her.

Kvinnen var kledd i purpur og skarlagen farger, . . . smykket med gull, kostbare steiner og perler. I hånden hun hadde et gullbeger fullt av styggedommen og urenheten av hennes horeliv.

43 Nå, venner, vi leser ikke en dagsavis. Vi leser Guds Evige og velsignede Ord. Alle himler og jord vil forgå, men det Ordet vil forbli. Det er riktig.

På hodet hennes var det skrevet et navn, var navnet skrevet, rettere sagt, EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMEN PÅ JORDEN.

44 Nå, her for en stund siden, jeg tror ikke det var i menigheten her, men jeg forkynte om et emne, *Håndskriften på veggen*, og presenterte de historiske faktaene om Babylon. Nå, hver isme som noen sinne har dukket opp, hver religion og hver isme som finnes i verden i dag, begynte i 1. Mosebok. Nå, hvis du tar Hislops *Two Babylons*, hvis du vil spore det opp i historien, eller noen av de fine bøkene, kan du til og med finne alle ismer du vil. Jeg skal ta dere tilbake dit om noen få minutter, om kvinnelige forkynnere, ser dere, og vise dere nøyaktig hvor det begynte, ser dere, tilbake i 1. Mosebok. Og om disse forskjellige tingene, nøyaktig hvordan de oppstod i 1. Mosebok. *Genesis* betyr "begynnelsen". Hvor mange vet at det er riktig? *Genesis* er begynnelsen. Så alt som er, måtte ha en begynnelse.

45 Når jeg ser på et tre . . . Jeg har vært i skogen i et par, tre, omtrent to måneder. Jeg ser et tre, hvor vakkert det er. Jeg ser det, det går ned; et annet kommer opp i stedet, evigvarende liv. Og jeg tenker på det. Men ett sted hadde det treet en begynnelse. Det måtte ha en begynnelse. Og den eneste måten det kunne bli utpekt til å være et tre, eller å være en eik, eller en bok, eller en poppel, eller en palme, eller hva enn det var, så måtte det være en Mesterintelligens bak det. Eller hvis det bare var ett, en eik, så hadde det bare vært eiketrær i hele verden. Men Noe, stort, Mesterintelligens, måtte sette det i orden.

Velsignet være Hans Hellige Navn! Han er Den som setter månen og stjernene i solsystemet. Han satte alt i sin orden. Og Han vil sette Sin Menighet i orden. Den vil snu akkurat som Han vil at Hun skal snu; øst, vest, nord eller sør, eller hva enn Han er. Når vi kan få disse denominelle ideene ut av tankene våre og overgi oss fullt og helt til Golgata. Han vil sette det i orden, hvis vi er like føyelige som trærne og resten av Hans skapelse. Du har aldri sett månen si: "Jeg vil ikke skinne i kveld. Noen av dere stjerner må skinne i stedet for meg." Men vi, åh, vi er annerledes, skjønner du.

46 Nå, Babylon, se hvordan Babylon viser seg. Det viser seg i begynnelsen av Bibelen. Det viser seg midt i Bibelen. Og det viser seg i slutten av Bibelen. Nå, det er noe. Nå begynner det med Nimrod. Nimrod grunnla Babylon i Sineardalen, like mellom Tigriselve og Eufkrat. Og Eufkrat gikk gjennom. Og—og hvordan hver vei, gjennom hele landet, førte rett til Babylon. Og hver av portene var omtrent to hundre fot brede, portene var laget av

messing. Og når du kom inn i byen Babylon, ledet hver gate rett til tronen.

47 Nå kan du dra til Roma i dag, og hver vei vil føre til Roma. Og det er en liten jomfru Maria som står på hvert hjørne, ved en sving på veien, med et Kristusbarn i hånden, som viser retningen mot Roma. Skjønner? Det viser seg i begynnelsen av Bibelen; det viser seg midt i Bibelen; og her er det i slutten av Bibelen.

Nå vil jeg bare lese videre, bare en liten stund, så dere får bakgrunnen for dette. Skjønner? Ja vel. “Og jeg så kvinnen”, se nå, “kirken.” Når du ser *kvinnen*, bare tenk på “kirke”. Skjønner?

... *Jeg så at kvinnen var drukken av de helliges blod, ...*

48 Nå, hvor kommer ordet *helgen* fra? Ordet *helgen* kommer fra “den hellige”, eller “den helliggjorte,” helliget. Ja vel.

... *Jeg så at hun var drukken av de helliges blod, ...*

49 Nå, hvis denne kvinnen er kirken, har hun forfulgt de hellige. Og hun er den største kirken. Hun har makt over hele jorden. Hun er over mange vann. Og hun er . . . Jordens konger driver hør med henne. Vel, hvem er hun? Et slags mysterium. Nå kommer Ånden til . . . Dere vet, det skal være ni åndelige gaver i menigheten; til visdom, og en til forståelse, og en til helbredelse, og en til *noe annet*.

... *og av blodet fra Jesu vitner: ...*

50 Ser ut som de ikke brydde seg så mye om hva Jesus sa. Det var det kirken sa. Det er sant. Og det er også riktig.

... *og da jeg så henne, undret jeg meg meget.*

51 “Jeg undret meg i forundring. Jeg . . . Det var noe—noe—noe fantastisk ved henne, hvordan jeg undret meg på hvordan hun . . .” La meg bare ta Johannes’ plass og prøve å klargjøre det litt, ser dere. Johannes sa: “Der sitter hun. Hun gir seg ut for å være en kristen kirke. Hun har tilgang til alle pengene i verden. Hun har jordens konger for sine føtter. Hun er rik og fargerik, og hvordan kan hun være beruset av Jesu martyrer? Hvordan kan hun forfølge de hellige? Hvordan kan hun drepe Kristi martyrer? Og likevel påstår hun selv å være en kristen, en kristen kirke.” Nå, følg med.

Men engelen sa til meg: Hvorfor undret du deg? Jeg skal forklare deg hemmeligheten med kvinnen og dyret som bærer henne, og som hadde . . . sju hoder og ti horn.

52 Dette er bare vanlig lesning her nå. Du får tak i dette. Dette blir veldig enkelt.

Dyret som du så, var, og er ikke; og det skal gå ned . . . stige opp fra avgrunnen, og gå bort til fortapelse. De som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets Bok fra verdens grunnleggelse av, når

de ser . . . når de—de skuer dyret som var, som ikke er, og likevel er.

53 Nå, nå dette må svi, så her er det. Han sa, legg merke til nå at: “Når alle”, ikke bare noen få, men, “alle som bor på jorden, skal undre seg.” Alle vil undre seg. Hele verden vil undre seg over denne kvinnen. Det er bare én gruppe som ikke vil undre seg over det, og det er de som hadde navnet sitt i Livets Bok hos Lammet.

54 Nå, jeg kan like godt presse inn dette her, for vi skal komme inn på det om noen få minutter. Skjønner? Når ble navnene deres skrevet i Livets Bok hos Lammet? Fra (Når?) den siste vekkelsen de deltok på? Kvelden de gikk til alteret? Kvelden de ble medlem av kirken? Jeg prøver ikke å såre dere. Men jeg forteller dere, at Bibelen sier: “Navnene deres ble skrevet i Livets Bok hos Lammet fra verdens grunnleggelse av.” Helt riktig! Da Gud, i begynnelsen så at Han ville sende Sin Sønn, og Han ville ta synderens plass, da Guds Sønn Blod ble utgytt. Bibelen sier at Hans Blod ble utgytt før verdens grunnleggelse. Hvor mange vet at Bibelen sier det, at: “Kristi Blod ble utgytt før verdens grunnleggelse”? Da det Blodet ble utgytt, ble navnet til hvert medlem av Legemet, skrevet med det Blodet, i Livets Bok hos Lammet, ved verdens grunnleggelse. Hva er du så redd for? Åh, broder! Det åpner opp dørene, ikke sant?

55 Vel, nå skal vi bare lese dette her, og se om det som står der er riktig. Skjønner? “Og engelen sa til meg: ‘Hvorfor . . .’” Jeg tror det er det åttende verset, “Og dyret som du så . . .” Ja vel. Der er det.

Dyret som du så, er, og er ikke; og det skal stige opp fra avgrunnen, . . .

Nå kommer vi tilbake til det, men jeg ønsker å ta dette andre, for vi skal fortsette med det.

. . . og skal gå bort til fortapelse. De som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets Bok fra verdens grunnleggelse av, . . .

56 “Det kommer til å være en gruppe på jorden,” med andre ord, “som vil bli forført”, for han forførte dem. Og det var bare én gruppe som ikke ble forført, og det var de som hadde navnet sitt i Livets bok fra verdens grunnleggelse av. Vi kommer inn på det litt senere.

57 Nå, legg merke til kvinnen, kirken, hun var “*Mysterium, Babylon.*” Vi ser henne dukke opp med Nimrod. Hva var Nimrods hensikt? Nimrod grunnla en by og fikk alle de andre byene til å hylle denne byen. Kan vi se noe slikt i dag? Er det et slikt sted i dag? Er det en kirke som har herredømme over alle nasjoner i verden? Ja visst. Er det et sted i dag som får hver nasjon til å hylle seg? Er det et sted?

La oss gå videre og lese resten av dette, bare litt, så dere får hele bildet av det. Ja vel.

. . . som så *dyret* som *var*, . . . *ikke er, og likevel er*.

Her er den forstand som har visdom.

⁵⁸ Nå, hvor mange vet at visdom er en av Åndens gaver? Hva slags gruppe snakker han til da? Han må snakke til en gruppe mennesker som har Åndens gaver i virksomhet i denne Menigheten.

. . . *her er til den forstand som har visdom.*

⁵⁹ Nå, stopp, du kan finne det gjennom alle disse menighetstidene her. Trekker fram, Den Hellige Ånd taler ut, hvordan de gavene skal fungere i den siste tid. Nå, vi har helbredelsesgaver i funksjon. Åh, det—det går bra. Vel, broder, det er andre gaver. Det er bare én av dem. Det er bare en liten ting. Vel, det er en langt større gave rett her. Hvem er den beste, Den Hellige Ånds visdomsgave, til å sette sammen Guds Ord og vise Menigheten hvor vi står, enn å bare få noen helbredet? Vi ønsker alle å være friske. Men jeg vil heller ha sjelen min frisk, enn kroppen min frisk, når som helst. Åh, du!

Hør Den Hellige Ånd tale gjennom Johannes på Patmos, sa: “Her er visdommen. La ham lytte til Dette.” Nå får vi tegnet et bilde her. “Her er . . .”

Her er den forstand som har visdom: De sju hodene er sju fjell som kvinnen sitter på.

⁶⁰ Det er bare én by, som jeg vet om, i verden . . . Det er to byer, som jeg vet om, som har syv eller flere fjell. Cincinnati er den ene av dem, som skal være legenden om Cincinnati. Det er ulvemoren, vet dere, som . . . og så videre. Men den har mer enn det i seg. Men det er ikke én kirke som dominerer Cincinnati.

Det er bare ett sted i hele verden, som har en kirke som sitter på sju fjell, som dominerer hele verden. Nå, jeg har nettopp kommet derfra. Alle de tingene.

Og jeg så der hvor det stod: “Og her er visdommen.” Åpenbaringen 13. “La den som har visdom regne ut dyrets tall, for det er tallet til en mann.” Ikke en flokk menn, en gruppe menn, men “en” mann. “Og hans tall er seks hundre og sekstiseks.”

⁶¹ Jeg har ofte hørt at det er skrevet over tronen til paven i Roma: “VICARIVS FILII DEI.” Jeg lurte ofte på om det var sant. Trekk en linje, og skriv det ned i tall, med romertall, og se om det er det. Det er nøyaktig sannheten. Jeg stod så nær pavens trippelkrone, i et glass: “Domsmyndighet over helvete, himmel og skjærsilden.” Skjønner? Så, de tingene, jeg har nettopp kommet derfra, kom nettopp fra Roma og vet at det er sannheten. Nå vet vi at det er skildret.

Og her er de *sju kongene: fem er falt* (som var på den tiden), og *den ene er nå* (det er en som skal komme nå, som var Cæsar), og en annen er *ennå ikke kommet* (som var Herodes, som var ond); . . .

62 Følg nå med. Se hvor perfekt det er.

. . . og når han kommer, skal han bare være en kort tid.

63 Er det noen som vet hvor lenge Herodes regjerte? Seks måneder. Trakk moren sin gjennom gaten på tverrstanga til en hest. Og brente byen; og la skylden på de kristne. Og spilte fele på åssiden mens de . . . mens han brant opp byen. Seks–seks måneder. Og ser dere, “Og dyret . . .” Følg med nå, se for en kjeltring han var. Skjønner? Følg med nå.

Dyret som var, og ikke er, er selv . . . den åttende, og er av den sjuende (naturen til den sjuende), og går bort til fortapelse.

64 Alle vet hva *fortapelse* betyr, det er “helvete”. Og se hvor han kom opp fra, “helvete.” Hva er det? De bunnløse avgrunnene. Det er ikke noe grunnlag for en katolsk lære. Det er ikke noe Bibelvær som støtter katolsk lære. Det finnes ikke noe som helst Bibelvær som støtter katolsk lære i det hele tatt. De påstår ikke å være det. Presten der oppe, denne lille presten her oppe i Sacred Heart kirke kom dit. Han sa: “Åh, han . . .” Jeg fortalte ham om at jeg hadde døpt Mary Elisabeth Frazier. Han sa: “Åh, du døpte henne slik den tidlige katolske kirken døpte på.”

Jeg sa: “Når var det?”

Han sa: “I Bibelen, din Bibel.”

65 Jeg sa: “Døpte Den katolske kirken slik? Er det Den katolske kirkes lære?”

“Ja.”

66 Jeg sa: “Hva med Den katolske kirkes ufeilbarlighet, hvorfor har den forandret seg så mye?” Skjønner?

67 Han sa: “Vel, du skjønner, dere tror på Bibelen. Vi tror på kirken.” Skjønner? “Vi bryr oss ikke om hva Bibelen sier. Det er det kirken sier.” Det er helt riktig. Kommer du noen gang til et oppgjør med det, så prøv det en gang, ser dere. De bryr seg ikke om hva Bibelen sier; det har ikke noe med saken å gjøre. De bryr seg om hva kirken sier. Skjønner?

68 Men vi bryr oss ikke om hva kirken sier. Vi tror på det Gud sier. Amen. Før i Bibelen står det skrevet: “La hvert menneskes ord være en løgn, og Mine være Sannheten.” Det er derfor vi ikke er en denominasjon.

69 Se nå. Hør på dette, bare et øyeblikk. “Fem konger som det var, falt, fem konger.” Hvis du vil ha det fra historien, skal jeg vise deg det. “Og en er, og en skal komme.”

Se nå, “dyret.” Nå, dyret var ikke en konge. Han var “en som er, som ikke er; og likevel er han, og er ikke; men han er, og er ikke.” Hva er det? Rekkefølgen av pavene, en makt, et dyrets styre. Det var da hedensk Roma ble omgjort til å bli pavelig Roma. Det hedenske Roma ble omgjort, og da ble det til pavedømmet, det vil si at de hadde en pave i stedet for en konge, og paven er den åndelige kongen. Det er derfor han er en kronet, åndelig konge, hevder å være Jesu Kristi stedfortreder. Der har du det. Legg merke til det nå.

⁷⁰ Og vi skal hente den katolske læren ut derfra og vise dere hvordan den har trengt seg helt inn i de protestantiske kirkene, ser dere, hvordan hun fremdeles er rett i Den protestantiske kirken, mye av det. Helt i motsetning til Bibelen, fullstendig i motsetning. Nå: “Et dyr som var, som ikke er.” Husk nå: “Alle sammen vil bli forført på jorden, de som ikke har sine navn skrevet ned fra verdens grunnleggelse av.” La oss se.

Dyret som var, og ikke er, (11. vers) og likevel er den åttende, og . . . av den syvende, og går bort til fortapelse. (Han vil fortsette helt til han møter de bunnløse avgrunnene ved veis ende.)

De ti hornene som du så, er ti konger, . . .

Se nå her. Hvis du vil se noe påfallende, se på dette.

. . . er ti konger som ennå ikke har fått noe rike, men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret.

⁷¹ De er ikke kronete konger; de er diktatorer. Ser dere, de ble aldri kronet til konge, men de fikk myndighet som konger i én time, i dyrets regjeringstid. Det er akkurat i denne mørke tiden vi lever i nå, som diktatorene dukker opp. Skjønner? “Fikk makt som konge, i én time sammen med dyret.” Nå, ja vel.

De har én og samme tanke, og de gir sin makt og myndighet til dyret.

Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem, (Glory!) for Han er herrenes Herre og kongenes Konge, og de som er med Ham, de er kalte, utvalgte og trofaste.

⁷² Skulle ønske jeg kunne holde en preken akkurat nå om det, “De utvalgte, før verdens grunnleggelse, ble stående og var trofaste i sitt kall.” Halleluja! Slik er det. “De er kalt de utvalgte og de trofaste.” Og er et bindeord, ser dere: “De utvalgte og trofaste.” De skal seire over ham. Uansett hvor store de blir.

⁷³ Og denne store kommunismen, kommunistiske bevegelsen vi har i dag, ikke bekymre deg for det. Det er et redskap i Guds hender. Jeg kan bevise det ved denne Bibelen. Han vil la henne lide for hver martyr hun noen gang har drept. Ja, sir. Du ser at alle disse kongene vil være enige, og vil hate henne. Og kommunismen vil spre seg over hele nasjonen, hele verden.

Ja, det må være et trekk fra Gud, for å straffe det. Du sier: “Vent litt, broder Branham. Kommunisme, et trekk fra Gud?” Absolutt, uten tvil er det et trekk fra Gud. Bibelen sier det. Men det kommer inn for å erklære dom over ugudelige og skammelige, uekte mennesker. Hva er igjen i denne verden? Hva har vi? Her forleden . . .

⁷⁴ Jeg stopper med emnet mitt bare et øyeblikk, hvis det er mulig. Jeg leste i et avsnitt i Skriften der et uekte barn ikke kommer inn i Herrens menighet på fjorten generasjoner. Hvor mange vet det? Det er riktig, 5. Mosebok 23; et uekte barn. Hvis en kvinne blir overrasket ute på marken, det vil si uten beskyttelsen fra menn, og en mann tar kvinnen med makt, så må den mannen gifte seg med henne. Og uansett om hun blir en prostituert, må han leve med henne til han dør. Og hvis denne kvinnen gifter seg med ham, sett at hun er jomfru, og om hun ikke er det, kan hun bli drept for det. Og hvis en mann og en kvinne som er gift, og de får et uekte barn, så kan han ikke komme inn i Herrens menighet på fjorten generasjoner. Og førti år er en generasjon. Det vil gå fire hundre år før den synden er ute av Israel.

⁷⁵ Gud hater synd! Hvordan kan du tro at du kan trække på Herren Jesu Hellige Blod, bare fordi du tilhører en bestemt denominasjon, forventer du å komme inn? Du er nødt til å komme på Guds grunnlag ellers kommer du ikke i det hele tatt. Riktig. Diakon, forkynner, hva enn vi kan være, har ingenting med saken å gjøre. Du kommer på Guds betingelser.

⁷⁶ Fjorten generasjoner. Personen som diskuterte det med meg, er til stede her nå. Sa: “Hvordan kan vi vite hvem som vil bli frelst da?”

⁷⁷ Jeg sa: “Det er der du burde være en god kalvinist.” Navnet ditt ble satt i Boken før verdens grunnleggelse. Gud velger ut blodlinjen. Det er opp til Ham. Skjønner?

“Men hva har det . . .”

⁷⁸ Lytt. Dere unge i dag, jeg vet ikke om dere går i denne menigheten, eller hvor dere går, dere unge gutter og jenter. Visste du, at de tingene du gjør, hvis det kommer en generasjon til, så vil barna dine bli dømt for det du gjør? Har du ikke ingen respekt for anstendighet? Dere jenter som er her ute, iført disse små shortsene og tingene omkring, du vet, det vil gjenspeiles i datteren din. Visste du at bestemoren din var en—en flapperkvinne, og moren din var en revydanser, og det er grunnen til at du er en stripperske i dag? Ja visst. Hva vil barna dine bli? Ja, sir. Gud sa at Han ville hjemseke foreldrenes misgjerning på barna og deres barn, i tredje og fjerde generasjon.

⁷⁹ Og forstår du, min broder, at hver gang du gjør det som er riktig, vil det komme over barna dine?

⁸⁰ Se her, la oss ta Hebreerne, det sjuende kapitlet. Bibelen sier, da—da Melkisedek møtte Abraham, som hadde kommet tilbake etter å ha slått kongen, og velsignet ham, og Det står nå: “Levi . . .” Han snakker om å betale tiende. Står: “Levi hadde et påbud fra Herren om å motta tiende fra sine brødre. Og Levi som mottok tiende, betalte tiende, for han var ennå i Abrahams lender da han møtte Melkisedek.” Og Abraham var hans oldefar. Abraham fikk Isak, Isak fikk Jakob, Jakob fikk Levi; Levi, far, bestefar, oldefar. “Og mens Levi var i Abrahams lender”, sier Bibelen at, “han betalte tiende til Melkisedek.” Halleluja!

⁸¹ Ikke la noen fortelle deg at noen slags bevegelse i verden noen gang kan forstyrre Guds store tannhjul. Hun beveger seg videre! Det var planlagt bak der i begynnelsen. Det er ikke en djevler eller nok djevler som kan forstyrre programmet Hans.

⁸² Nå, Bibelen sier ikke at han betalte det “potensielt”. Bibelen sier at: “Han betalte tiende”, da han var i sin oldefars lender. Glory! Det er min Herre. Åh, Han visste det, selv før verden noen gang ble dannet. Han visste alt. Og i Abraham betalte han tiende.

⁸³ Og søster, broder, hvordan kan du løpe ut her, og folk lever og løper rundt med menns koner, og koner som bryter opp hjem og lever slik du gjør, hva forventer du at den neste generasjonen vil bli? Her er hva det er. Det er blitt til ingenting annet enn bare en haug med uekte, rotete fødsler, en masse fordervelse. Og det er én ting som gjenstår for det, og det er atomtiden vi lever i. Det er helt riktig. Vi er ved endens tid.

⁸⁴ Det satt en ung gutt i morges, langt oppe i åsene i Kentucky, du kunne knapt være ti fot i nærheten av ham, etter å ha lagd durra-sirup. Visste sannsynligvis knapt hva som var høyre eller venstre. Da han hørte . . . Jeg hadde kommet meg over på et område med forbudtskilt. Jeg visste ikke hvor jeg var. Jeg var bare i noen av dalene. Og jeg skulle opp dit for å gå på ekornjakt. Og da jeg satte meg der oppe, kom jeg i snakk med ham. Og denne gutten sa at han skulle i militæret. Og plutselig satt vi og snakket om Herren, og han sa: “Predikant, tror du ikke at vi er i endetiden?” Langt der oppe i fjellene.

⁸⁵ Jeg sa: “Ja visst, er vi det. Ja visst, gutten min, vi er i endetiden.”

⁸⁶ Her er vi. Dette er tiden vi lever i, broder. Vi er kommet dit. Kan du ikke se hvordan mødrene der tilbake og pappaer, hvordan de levde og bestefar og bestemor? Kan du ikke se hvordan pappa og mamma har levd? Ikke rart vi er i fordervelsen i dag. Ikke rart, du kan forkynne hodet av deg; de vil kle seg i shorts like fullt og spytte deg i ansiktet. De røyker sigaretter og blåser det rett mot deg og sier: “Pass dine egne saker.” Hvorfor? Fordi det er stammen de kommer ut fra. Jeg kommer til det snart, *Slangens Sæd*. Vi vil finne ut hvor hun kommer inn, se hvorfor

de oppfører seg på den måten. De er djevelens barn fra verdens grunnleggelse av. Det er riktig. Og vi har ingenting igjen, som står tilbake, så dom er det eneste som gjenstår. Kan ikke få noe annet enn dom. Gud vil bare utslette det hele. Og mennesket har gjort det selv. Det var ikke Guds intensjon at det skulle være slik, men Han visste at det ville bli slik. Det var derfor Han sa at han ville: “Forføre alle som levde på jordens overflate, bortsett fra de som hadde sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnvoll ble lagt.”

⁸⁷ La oss se på det. Lese litt videre nå. Nå, jeg tror vi er på det 12. nå.

De ti hornene du så, er ti konger som ennå ikke har fått noe rike; men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret.

De skal ha én og samme tanke, og de gir sin makt og myndighet til dyret.

Og disse skal føre krig med Lammet, og Lammet skal seire over dem: for Han er herrenes Herre og kongenes Konge, og de som er med Ham, de er—er kalte, de utvalgte og trofaste.

Så sa han til meg: Vannene du så, hvor skjøgen sitter, er folk, . . . skarer, . . . folkeslag og tungemål.

. . . de ti hornene du så på dyret skal hate skjøgen, . . .

⁸⁸ Se på det nå, disse “ti hornene”, disse ti kongedømmene. Ser dere, det er alt på plass, det disse diktatorene er. Se hva diktatorer tenderer mot. Hva støtter de seg til? Bare—bare si meg en diktator som ikke støtter seg til kommunismen. Skjønner? Og de skal (hva?) hate “horen”, kvinnen, kirken. Men hva? Se hva som skal gjøre det.

. . . de skal hate skjøgen, og gjøre henne naken og forlatt, ete hennes kjøtt og brenne henne med ild.

⁸⁹ De vil utslette den tingen, like sikkert som jeg står her. Om vi bare hadde hatt tid til å ta opp det emnet der om den kirken, og gå gjennom det gjennom Skriften, der Det sier, står: “Alle kongene på denne jorden og alle skipsførerne og alle, sørger, for den store Babylon ble lagt øde på én time.” På én time var hennes tid omme! Og, åh, hvordan Det står: “Fryd dere, dere hellige, og alle dere hellige profeter, for Gud har hevnet blodet til de hellige og dine brødre på henne.” Ser dere, det stemmer. Ja visst, kommunismen er et redskap i Guds hender. Akkurat som kong Nebukadnesar var et redskap, for å komme og ta jødene da de farte vill! . . . ? . . .

⁹⁰ Og synd kan fortsette å ødelegge, rettferdige frø kan være der inne og frø kan fortsette å forderves, og forderves og forderves til det tar slutt etter en stund. Det kommer til et punkt, fordi deres mødre og fedre og så videre har levd slik før oss, og på den måten,

til det ikke er noe igjen for oss. Og vet du hva Jesus sa? Hvis Han ikke forkortet arbeidet, ville ikke engang noe kjød bli frelst.

⁹¹ Kan dere se det? Kan dere se hvorfor vi fikk disse (jeg sier ikke det for å kritisere.) Arthur Godfreys og alle, dere vet, ser, og Elvis Presleys, og—og arbeidsbuksene langt ned på hoftene, og håret hengende nedover nakken, og alle disse, måten tenåringsene oppfører seg på? Hva kommer det av? Hva er det? Fordi det kommer fra en flokk med falske mennesker som har levd tidligere. Ingenting igjen! Åh, de vil stå opp og syng: “Nærmere Deg, min Gud”, som pea-picker Ernie og alle de andre som det, syng en slags salme, og så videre. Broder, vet du hva? Det, det er absolutt hykleri. Ja, sir.

⁹² Menn har ikke noe å gjøre på denne talerstolen som går ut der og driver med rock-and-roll og boogie-woogie og alle de greiene. Han har absolutt ingen rett til å stå bak her. Dette er for prestedømmet, de som er kalt av Gud. Guds kalte tjenere hører til bak her. Og slikt som det hører ikke hjemme bak her. Det er det som er feilen med det i dag, de har gjort menigheten til ikke noe annet enn en losje. Losjer er helt i orden, om du ønsker å gjøre det, er det opp til deg. Men la meg fortelle deg at det er stor forskjell ved å prøve . . . mellom en losje og en menighet. Ja, sir. Om du vil gjøre disse tingene i en losje, og ha alle slags fester og så videre, er det opp til deg. Men, broder, menigheten burde feies ren fra talerstolen og helt ned til kjelleren. Det er riktig. Jeg mener ikke feid over med nye vinduer og så videre. Jeg mener med en gammeldags, Gudesendt vekkelse som vil spre dette til alle sider. Ja, sir. Som å slå på et lys, elektrisk lys på en haug med kakerlakker rundt en eplekjerne. Ja, sir, de vil spre seg så snart lyset skinner.

⁹³ Følg med nå: “De har én og samme tanke, gir sin makt.” Jeg er under det nå. “De ti hornene.” Ja, nå.

For Gud har lagt ned i hjertene deres å oppfylle Hans hensikt, (slik er det), å ha én og samme tanke og å gi deres riker til dyret, inntil Guds Ord er oppfylt.

Nå, kvinnen du så, er den store byen som hersker over alle kongene på jorden.

⁹⁴ Nå, det er ikke noe poeng i å gå rundt grøten, vi vet at det er det katolske presteveldet. Ingen trenger å . . . Jeg—jeg tror det like så sikkert som jeg tror at jeg har mottatt Den Hellige Ånd. Jeg tror det like sikkert som jeg tror at jeg står her som en kristen i dag, at det katolske presteveldet er . . . Vatikanstaten er byen som sitter på de syv fjell. Kirkens prestevelde er dyret som var, som ikke er. Hun er Babylon. Alt dette er skildret helt nøyaktig, helt fullkomment gjennom hele Skriften. Det er Den katolske kirke.

95 Nå, her kommer det som vil sjokkere deg. Du sier: “Vel, det angår ikke meg, broder Branham.” Men la meg bare spørre deg om noe. La oss gå tilbake til det femte verset nå.

Og på hodet hennes var ... skrevet: EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL STYGGEDOMMENE ... MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.

96 Hva var hun? H-o-r-e. Og hun var en m-o-r. Hva? M-o-r. Hun hadde født noe. En mor til sønner? Til skjøger! Hva er en skjøge? Det samme som en—som en hore, umoralsk kvinne. Hva gjorde henne umoralsk? Læren hennes. Hun lot som om hun var en kristen kirke, men ga ut menneskeskapte dogmer. Og her sier hun at hun hadde ... Hvis hun var den første organisasjonen, da ser det ut til at det kommer noen organisasjoner ut av henne. Hun var mor til skjøger. Er det riktig? En mor til skjøger. Kunne ikke være mor til gutter nå. Kunne ikke være mor til ... Det måtte være mor til kvinner. Og hvis de var kvinner, var de kirker. La oss finne ut av det nå. Hva kom ut av ...

97 Hva var den første organisasjonen? Katolske kirke. Hva var den andre organisasjonen? Luther. Hva var den tredje organisasjonen? Zwingli. Hva fortsatte det med? Calvin. Og så var det anglikanerne, og anglikanerne videre til metodistene. Metodistene, hva brakte metodistene fram? Ut av det kom Alexander Campbell. Ut av Alexander Campbell kom John Smith. Ut ... Alexander Campbell er den kristne kirken; så hadde de fire eller fem, Kristi kirke og alle de andre små ismene som oppstod. Så kom baptistkirken, den hadde mange små forgreininger. Og ut av metodistkirken kom ... ut av metodistkirken, kom, først kom de Wesleyanske metodistene, og så splittet de seg fire eller fem ganger. Så ble de en annen type metodister, og så splittet de seg igjen, så ble de til De frie metodister. Og—og så gikk de fra det til nasareerne. Og fra nasareerne til Pilgrim Holiness, og videre fra Pilgrim Holiness. Bare små ismer som spredte seg ut på den måten, fortsatte å spre seg ut, hver enkelt av de små—små forgreiningene bak der som fortsatte videre. Og hva gjorde hver enkelt av dem? Og til slutt endte det opp i pinsebevegelsen.

98 Og hva gjorde pinsebevegelsen? Det samme som moren deres gjorde, de gikk rett tilbake og organiserte seg. Og hva ble det til? En—en denominasjon. Gå inn i ett, det første er: “Hva er din lære?” Du verden, de vil virkelig finkjemme deg, ser dere, for å finne ut hva du er, hva du tror. Og hvis du ikke bare føyer deg etter dem, broder, blir du utestengt med det samme. Og det er sant.

99 Og ikke tro at du er trygg bare fordi du sier at du er pinsevenn. Broder, det vil bli like mange pinsevenner utenfor veien som det er på veien, det er jeg sikker på. Skjønner?

¹⁰⁰ Nå, alle disse organisasjonene, hvis de bare hadde latt pinsens velsignelse være, ikke organisert den, bare bevart det i et broderskap og latt Den Hellige Ånd utføre atskillelsen. Den Hellige Ånd atskiller. Ananias og Saffira kom inn en gang, sa *så og så*; og Den Hellige Ånd sa: “Hvorfor løy du?”

¹⁰¹ Men vi sier: “Nå, det er broder Jones, ikke si noe dårlig om ham nå, han er den beste betaleren vi har i kirken. Jeg vet at han har Den Hellige Ånd; jeg har hørt ham tale i tunger, og jeg har sett ham rope i Ånden.” Det betyr ikke mer enn å helle erter på et tørt okseskinn. Skjønner? Har ikke noe med saken å gjøre. Gud har det siste ordet. Han bestemmer om han er det eller ikke. Absolutt. Men vi overlot det til denominasjonen vår. “Vel, vi kaster ham ut av—ut av Assemblies, Enhetsbevegelsen tar ham inn. Enhetsbevegelsen har han en stund, og så kaster de ham ut. Fordi de fører ham over dit, og Jesus Only tar ham inn. Jesus Only har ham en stund, og så det neste som tar ham inn er church of God, som tar ham inn. Church of God of Prophecy tar ham inn, og Tomlinson-bevegelsen får ham.” Oh, du store! Broder, om ikke vi er i ferd med å gå tom! Det er i pinsen, den siste vekkelsen. Og nå fikk de den Blå Flammen, og de har oljetilbedere og—og blodet i ansiktet. Og, åh, bevare meg vel, jeg vet ikke hvor de har havnet nå.

¹⁰² Bare en ting, det er blitt fordervet alt sammen. Visste du at Bibelen sier at det ville bli fordervet? Visste du at Bibelen taler om at denne tiden vil komme, når selv Herrens bord vil være fulle av oppkast? Og sa: “Hvem kan Jeg undervise i lære? Hvem kan Jeg få til å forstå Meg? For bud må være på bud, er på bud, regel på regel.” Hvem kan Han lære kunnskap? De som nettopp er avvent fra brystet, moren. Skjønner?

¹⁰³ Nå, det er ikke—det er ikke en kvinne, en simpel kvinne i denne byen, som ikke kan få en jomfru datter. Hun er det når hun er født, nå, og hun kan klare seg bra. Men merk dere det, at siden moren hennes har vært av det slaget, vil den jenta, ni av ti ganger, oppføre seg nøyaktig som moren sin gjør. Nå, dere vet at det er sant. En kvinne som driver et bordell, kunne føde en liten jente. Hun kunne være seksten år gammel, så ren og dydig som enhver lilje, men, hvis hun forblir på den måten. Men det viser seg at hun går rett tilbake og oppfører seg som moren sin.

¹⁰⁴ Nå, Den katolske kirke var den første prostituerte som kom med læresetninger som hun hadde laget selv, overtro, som Bibelen sier: “Hun kom opp fra de bunnløse avgrunnene og vil gå tilbake til fortapelse.” Bibelen sier det. Nå, hvis de lærer det, er det feil. Det er feil, ifølge Guds Ord. Og så kommer metodistkirken, som var født av henne, en vakker, ung dame, men hva gjorde hun? Hun snudde seg tilbake og gjorde de samme tingene som moren hennes gjør. Lar forsamlingen sin bruke shorts. Lar dem røyke sigaretter. Lar dem holde på og oppføre seg slik de burde. Det blir ikke sagt ett ord om det. Den lille,

halvtomsete pastoren bak der, bak talerstolen der, er redd for å miste lønnen sin en dag, eller en tallerken med rundstykker.

105 La meg fortelle deg, broder, jeg vil heller forkynne Evangeliet og spise bruskleks og drikke vann fra bekken, og fortelle Sannheten om det. Hvis alle i menigheten min reiste seg og gikk ut, ville jeg fortelle dem Sannheten om det. Ja, uten tvil.

106 Hva er i veien? Åh, det er en matkupong. “Vel, du vet, jeg er pastoren i den største kirken som er i byen.” Dere baptister og metodister lytter til en falsk profet. Nå, det er skarpt, men alt som lærer i strid med denne Bibelen er en falsk profet. Jeg bryr meg ikke om hvor kultivert det kan være, det er falsk profeti. Det er riktig.

107 “Åh, alt er i orden, så lenge du har navnet ditt i boken.” Du kan ha navnet ditt i et titalls bøker. Hvis det ikke står i Livets Bok, er du fortapt! Du kan være så god som bare det, du kan være så trofast og ren og moralsk som bare det, det vil ikke ha noe med saken å gjøre.

108 Esau var en dobbelt så bra mann som Jakob, når det gjaldt å være en mann, tok vare på sin gamle, blinde pappa og alt annet. Og Jakob var en liten kjeltring som hang i morens forkle, en liten mammadalt. Men Gud sa: “Jeg elsker Jakob og forkaster Esau”, før noen av guttene var født. Romerne 8 sier det. Det er helt riktig.

109 Gud vet hva som er i mennesket. Og Han vet hva som er i menigheten også. Vi lever av Livets Brød, Guds Ords Brød. Det er derfor vi ikke er en denominasjon.

110 Nå vil jeg gi dere en liten . . . Jeg vil gi dere en liten illustrasjon som jeg hadde skrevet ned her. “Den store . . .” Nå i Åpenbaringen, i 19,2. Jeg har notert ned noe her. Jeg vil ta en titt på hva det er nå.

For sanne og rettferdige er Din dom, for Han har dømt den store skjøgen som fordervet jorden med sitt horeliv. Og blodet av sine tjenere har Han hevet på henne, det som ble utøst av henne. (Det er slutten på Den katolske kirken.)

111 Nå, vi vil også at dere skal merke dere her, at en denominasjon—at en denominasjon også er funnet i Skriften her, at det . . . Og Bibelen taler aldri om en denominasjon. Denominasjonen kommer fra Den katolske kirken. Hun er den første moren til denominasjon, og hver denominasjon har utviklet seg videre nedover. Nå, dette kommer til å svi litt. Det kommer til å svi stadig litt mer, ser dere. Men jeg—jeg vil at dere skal se at denominasjon ikke ble født eller ordinert av Gud. Det ble ordinert av djevelen.

112 Guds Menighet er en . . . Vi er ikke splittet, vi er alle én kropp; ett i håp og lære, ett i kjærlighet. Det er den levende Guds

Menighet. Til tross for det de, de tingene, er vi ett sammen! Det er riktig. Enten han er metodist eller baptist, broder, hvis han er født på ny og fylt med Den Hellige Ånd, er han min broder. Vi går skulder ved skulder. Det er sant. Ja, sir. Det spiller ingen rolle.

¹¹³ Moses. Noen ganger ser jeg meg rundt og sier: “Du vet den gjengen med fanatiske pinsevenner, broder Branham, hvorfor slo du lag med en sånn gjeng?” Vet du hva? Moses så på Israels barn. Han så ut av det samme vinduet som Faraos så ut av. Faraos så på dem som en gjeng med gjørmearbeidere, men Moses så på dem som Guds utvalgte. Han visste at de hadde løftet. Hvorfor? Han visste det ved Ordet. Og ved tro . . . Med foten på tronen, til å bli faraos, med hele verden liggende for hans føtter, kunne han ha sittet der mens de skjenket ham vin, og vakre kvinner til å vifte for ham, som keiseren, eller diktatoren, eller verdens konge, unge Moses, som førti år gammel, hadde i sin hånd. Han så ut på den gjengen med gjørmearbeidere, men han visste at han var en av dem. Halleluja! Slik er det. Han visste at han var en av dem. Og ved tro, alene, valgte han!

¹¹⁴ Alle må ta et valg. Du må ta et valg. Du kommer til å ta et valg nå. Du kommer til å ta et valg i morgen tidlig. Du kommer til å velge i morgen kveld, hvis du lever. Du må velge en eller annen gang. Broder, for lenge siden valgte jeg. Denne Bibelen var min ordbok. Denne Bibelen var min Livets Bok. Denne Bibelen var Guds Ord. Bibelen er det jeg lever etter. Denne Bibelen er det jeg står for.

¹¹⁵ Derfor så Moses ut på Israels barn. Og ikke bare sa han: “Åh, de er fantastiske mennesker. Jeg har ingenting imot dem. Åh, nei, jeg ville ikke si ett ord imot dem.” Det er slik mange gjør i dag. “Åh, pinsevennene og de menneskene som har fått Den Hellige Ånd, og de som tror på Guddommelig helbredelse, åh, jeg—jeg—jeg har ingenting imot det.” Men det var ikke Moses. Han ga avkall på Egypt og ble en av dem. Han gikk ut blant brødrene sine. Han var en av dem.

¹¹⁶ Broder, det er veien jeg velger. Jeg velger veien med Herrens foraktede få, hvis det er en håndfull, uansett hva det er. De har et løfte, og jeg ser navnene deres i Livets Bok hos Lammet. De er mine brødre. Det er riktig. Ta ditt valg og stå med dem. Rett eller galt, stå der uansett. Hvis de tar feil, hjelp dem til det som er rett. Det er sant. Du gjør dem aldri bedre ved å sparke dem rundt. Ser dere, prøv å få dem ut av det.

¹¹⁷ Charlie, som de sa om broder Allen, om ilden de . . . blodet i hendene. Jeg sa: “Aldri, aldri har jeg sett ned på A. A. Allen.” Jeg sa: “Hvis jeg kunne forkynne som A. A. Allen, ville jeg aldri hatt et helbredelsesmøte en gang.” Nå, når det gjelder å være uenig i at blod i hendene er beviset på Den Hellige Ånd, så er jeg uenig i det. Men når det gjelder brorskap, er han broren min. Jeg står skulder ved skulder med ham i kampen. Det er riktig. Hvis

han tar feil, vil jeg prøve å hjelpe ham. Og hvis han ikke tar feil, hvis jeg tar feil, vil jeg at han skal hjelpe meg. Og det er slik vi kommer—kommer overens. Se nå her.

... hun var *EN HEMMELIGHET, BABYLON ...*
MOR TIL SKJØGENE ...

¹¹⁸ Nå ser dere hvordan kirken i dag, venner, kan du se hvordan disse kirkene i dag bare lever akkurat som de vil? “Helt greit, bare fortsett”, svin spiser svin, bryr seg ikke. “Vel, det skader ikke å gjøre det. Ja, du prøver bare å være gammeldags.” Se nå på læren deres. Nå vil jeg . . . Se nå. Det er vanen deres. Ser du, at for noen år siden var det bare Den katolske kirke som fikk gå på kino? Metodistkirken ville ikke tenke på noe slikt. Alle denominasjonene: “Nei! Det er djevelens verk.” Jeg lurer på hva som skjedde. Ja, sir.

¹¹⁹ Og dere vet, for eksempel de unge, katolske jentene, de begynte å gå med disse korte . . . (Nå, noen av dere gamle gutta som er like gamle som meg.) . . . kom ut og la merke til at de hadde knestømper. Jeg tror den fyren er i helvete i kveld. Jeg vet ikke. Jeg er ikke hans dommer. Men da han lagde den første lille, skitne sangen som slapp ut på radioen, uten å bli sensurert, den: “Rull dem, jenter, rull dem; rull dem ned og vis dine vakre knær.” Hvor mange husker da den først kom ut, for mange år siden? Det var den første tabben akkurat der. Det er riktig. Og da de fikk denne fyren fra Texas, og tok disse kvinnene ut der og brukte undertøy for å få dem til se ut som noe de ikke var, og slike ting som det, og lar dem komme unna med det. Og hva har skjedd nå? Det har begynt å krype inn. Det er en ånd.

¹²⁰ En mann snakket her om dagen. Han sa: “Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Jeg har en god, ærlig gutt, og den gutten begynner å bli slik at han tar alt han kommer over.”

Jeg sa: “Hvorfor?”

“Han omgås med en tyv.”

¹²¹ Henger du sammen med noen som er en tyv, vil du bli en tyv selv. Min gamle Kentucky-mamma pleide å si: “Legger du deg ned med en hund som har lopper, så står du også opp med lopper.” Tar du en—tar du en kvinne som ikke er noe bra, og lar . . . en jente, og setter henne sammen men en—en god, anstendig gutt, og før du vet ordet av det, er han så simpel som en valp. Og det samme andre veien. Du kjennes ved din omgangskrets. Atskill deg! “Kom ut fra dem”, sier Bibelen, “vær atskilt!” Det er riktig.

¹²² Hvis denominasjonene deres går tilbake til slik fordervelse som å la sine folk . . . Vel, her om dagen, i en stor, fin baptistkirke, måtte de slippe ut folk. Mannen kunne bare forkynne tjue minutter, fordi pastoren måtte røyke. Hele menigheten gikk på utsiden. Alle stod der ute på rad og rekke og røyket, og kom tilbake igjen, pastoren og alle sammen. Jeg gikk til en kongregasjonskirke, der sto det en mann med en stor,

lang kappe på seg, sa, lente seg på prekestolen *slik* og snakket om en slags blomst han hadde funnet oppe på åsen. Det var omtrent alt det var, og gikk ut igjen. Og fingrene hans var gule av sigarettøyk. Ja. Og snakket om at kvinnene, at mennene skulle spille . . . Hva er dette tyske spillet de spiller med det, der du— du deler ut kort, vet du? Hadde . . . Åh, jeg trodde jeg skulle huske det. Pinochle, de skulle ha et pinochle-spill. Jeg tror det er riktig. Ja, det er der du deler ut. Det er vanlige spillekort. Et pinochle-spill, i kjelleren! Kjære vene! Det er der grunnlaget er. Ikke rart! Hvorfor gjør de det? Og så roper de ut mot Den katolske kirke her ute på disse Rotary-stedene og spiller lotteri. Men, dere protestanter er jo like skitne som de er, så hva kan dere si om det? Man skal ikke kaste stein når man sitter i glasshus. Absolutt ikke. Du gjør det, og sier: “Vel, jeg er presbyterianer. Jeg er metodist.” Du er ingenting før du er født på ny. Det er riktig. Og når du gjør det, så vet du, det er noe i deg som forteller deg at de tingene er feil, og du vil komme ut av det så sikkert som bare det. Du vet at det er Sannheten. Ja, visst. Ja, sir. De tingene følger med i det. Hvorfor?

. . . MOR TIL SKJØGENE . . .

¹²³ En av disse dagene, vil den gamle moren si: “Vet du hva? Tross alt, kjære, er vi begge like.” Og vet du hva det er da? Kirkenes Verdensråd kommer til å forene seg, slik de gjør nå. Og vet du hva som vil skje med en liten gruppe som dette? Dere kommer til å betale for det, gutter. Det er helt riktig.

¹²⁴ Men ikke bekymre dere, Lammet skal overvinne ham. For Han er herrenes Herre og en kongenes Konge, og Gud vil lede Menigheten Sin, i stedet for en denominasjon. Han vil utøse den gylne Oljen fra Den Hellige Ånd over den Menigheten. Broder, Ild vil falle fra Himmelen, og tegn og under vil finne sted, som du aldri har sett før. Ja, sir. “Frykt ikke, lille flokk, det er deres Fars gode vilje å gi dere Riket.” Ja, sir. “Den som holder ut til enden!” Slik, ja. Fortsett bare videre på veien. Hold blikket festet på Golgata. Denne Bibelen har rett. Vær ikke bekymret.

¹²⁵ Se nå. Det er noen av vanene de har. Noe av moralen de har. Vi kunne bare fortsette. Før du visste ordet av det, snek det seg inn i de protestantiske kirkene. Så begynte de katolske kvinnene å . . . Vel, det skadet ikke å ta på seg små shorts, så lenge de gikk til kirken og la et lite lommeørkle over hodet. En slags tradisjon: “Ikke spis kjøtt på fredag.” Og, åh, hvor finner du noe om å legge et lommeørkle på hodet for å komme inn i kirken? Jeg vil at du skal vise meg Skriftstedet. Det er falsk profeti. Hvor er det i kirken at du skal ha på deg hatt i kirken? Når du har en hatt på hodet ditt, vanærer du Kristus, det er sant; menn, jeg snakker om. Kvinner, dere har et dekke, men jeg vil utfordre noen til å vise meg hvor det står at det er en hatt eller et lommeørkle. Det er håret ditt! Og du har klipt av alt sammen. Hva med det nå? Åh,

sier de: "Det er gammeldags." Hvis det er det, er det Bibelen! Og Guds Ord har rett.

¹²⁶ Snakket her for ikke lenge siden, om kvinnen som vasket Jesu føtter, og tok håret sitt, vet dere, og—og tørket den med det. Jeg sa: "Den eneste måten en kvinne kan gjøre det på, er å stå på hodet for å få nok hår der nede til å vaske føttene Hans, og tørke dem." Det er riktig. Åh, det er, det er en skam å se måten . . . Her, iskaldt vær, og går rundt med en liten, kort jakke på slik, og den nakne kroppen deres vises.

¹²⁷ Nå sier du: "Hvorfor kritiserer du kvinner?" Dere trenger å bli kritisert.

¹²⁸ Og dere menn som lar kvinnene deres gjøre det, broder, jeg—jeg vet ikke hva jeg skal tenke om dere. Nå, det stemmer.

¹²⁹ Og dere pastorer, jeg tror ikke at dere er her. Men hvis du ser ham, så si til ham at han må komme å snakke med meg. Skjønner? Hvis han ikke har mer respekt for Kristus enn å la menigheten sin komme unna med det . . . Nå han . . . De kan gjøre det bak ryggen hans, men hvis han ikke forteller dem om det, er han ikke egnet som en tjener for Jesus Kristus. Det er helt riktig. Han er ikke egnet til å være en Kristi tjener. En Kristi tjener bør være fryktløs når det gjelder Bibelens sak. Ja visst. Men der er de, de går ut og, de gjør det likevel.

¹³⁰ Og så, før du visste ordet av det, hadde protestantene tatt etter det. Du gode metodist, og du baptist, og du presbyterianer eller nasareer, Pilgrim Holiness, og dere alle sammen, akkurat det samme, den ene er ikke bedre enn den andre. Der har dere det: "Mor til skjøger." Denominasjonen din: "Hvilken rolle spiller det, så lenge de begynte i hovedkvarteret?" Skjønner? Spiller en stor rolle. Det begynte aldri i *det* Hovedkvarteret. Begynner kanskje i hovedkvarteret ditt her nede, men ikke i Det der Oppe. Kommer an på hvor du er fra. Det er sant.

¹³¹ Nå, jeg tror ikke vi har tid til å ta dette andre, kanskje jeg bør gjemme det til i morgen. Ja vel, la oss bare ta denne lille korte. Vi har her, "dåp i vann." Vi har også "forutbestemmelse," og, åh, mange ting. Så la oss bare ta denne, denne lille, korte om "kvinnelige forkynnere", og gå gjennom denne.

¹³² Nå, nå, kvinnelig predikant, jeg vil ikke såre følelsene dine, men jeg vil fortelle deg noe. Du har ikke ett grunnlag i Skriften, ikke ett i Bibelen. Ja, jeg vet hvor du skal, og jeg har gått gjennom alt dette, ja: "Og dine sønner og døtre skal profetere." Nå, hvis pastoren din ikke vet hva ordet "profeti" betyr, så vet han—han ingenting. Han har ingenting bak prekestolen å gjøre, og prøver å fortelle deg at du skal være en predikant. Skjønner? Fordi det er absolutt fordømt fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. La meg vise dere dette nå, ser dere.

¹³³ Nå vil jeg at dere skal gå med meg til Første Timoteus 2,11. Bare slå opp her, så finner vi ut av dette nå, og vi vil ta det

her også, Apostlenes gjerninger 2. Ja. Og bare—bare hør her hva Bibelen har å si om dette emnet.

¹³⁴ Nå, noen sa stadig: “Vel, broder Branham, du er bare en gammel kvinnehater.” Jeg er ingen kvinnehater. Jeg er en . . . Jeg liker bare ikke å se at kvinner prøver å ta en plass der de ikke hører hjemme.

Husker dere på Howard Shipyard her borte, et av de mest vellykkede verftene som finnes langs Ohioelven? De satte en kvinne over det. Se hva som skjedde.

De ga kvinnen stemmerett. Se hva som skjedde.

¹³⁵ La meg fortelle dere det akkurat nå. Jeg kritiserer ikke bare kvinner. Jeg vil at menn skal forstå at dere også er med på dette. Men la meg fortelle deg noe, broder. Denne nasjonen er en kvinnenasjon. Jeg skal bevise det for deg, ved Skriften, ved hvilket bevis du vil. Dette er . . . Hva vises på pengene våre? En kvinne. Hvor finner vi henne? I Åpenbaringen, her, ser du henne. Hun er nummer tretten, også, alt hun begynte; tretten stjerner, tretten striper, tretten kolonier. Tretten, alt var tretten, til å begynne med. Hun dukker opp i det 13. kapitlet av Åpenbaringen. En kvinne, tretten!

¹³⁶ Og i 1933, da Herren . . . Da vi holdt møter her borte hvor Kristi kirke står nå, det gamle frimurerhuset, kom visjonen fra Herren til meg her oppe og forutsa at “Tyskland ville reise seg og Maginotlinjen ville bli satt opp der.” Mange av dere husker det. Og hvordan de alle ville være befestet der inne, og amerikanerne ville lide et stort nederlag akkurat der på den linjen. Og sa også hva som ville skje, og om Roosevelt og disse tingene, hvordan han ville stille til valg og vinne den fjerde perioden. Helt fullkomment, akkurat slik det skjedde. Og sa også at biler ville bli stadig mer lik et egg, til de i de siste dager ville ha akkurat formen til et egg. Og jeg sa: “Det kommer til å skje at disse bilene ikke vil bli kjørt med et ratt. Det blir noe annet som driver dem.” Det er de bilene de produserer akkurat nå, fjernkontroll, for sikkerheten. Det stemmer. Du vil ikke kunne komme inn i en by . . . Deretter, en tjue miles sone, kan du bare kjøre i tjue miles. Du kan ikke treffe en annen bil, fordi den er fjernstyrt. Ser der, den kjører slik og akkurat nå. Og jeg sa: “Husk, på den tiden, før endetiden kommer, før endetiden kommer, at en kvinne . . . Nå, bevar dette nedskrevet. Det vil stå fram en stor, mektig kvinne, enten som president, eller diktator, eller en stor, mektig kvinne i disse Forente Stater. Og nasjonen vil gå under, under påvirkning av kvinner. Nå, husk at det er SÅ SIER HERREN.” Skjønner?

¹³⁷ Og hun tar feil. Og hva har det banet veien for? La meg fortelle deg. Vær åndelig. La . . . Åpne opp. Hør her. Hvorfor gjør det det? For å gi Den katolske kirken et sted å komme inn. Ser dere? Dere tilber disse filmstjernene og alle disse andre

forskjellige tingene her ute. Husker dere prekenen jeg holdt? Margie, du husker den, for mange år siden, om invasjonen av De forente stater, for å styrte den amerikanske regjeringen. Og jeg sa at han reiste seg i Paris, etter at vi hadde reddet dem fra kvinner, vin og festing der borte. Og han kom rett ned til Hollywood. Nå, i stedet for at vi sender bud til Paris for å få modeller, så sender de bud hit for å få modeller. Hva gjorde det? Det fikk . . . Vi ville ikke la barna gå på kino, men han kom rett inn på fjernsynet, fortsatte videre og tilskitnet det hele, og utarmet alt. Og her er vi i dag, alle små jenter og gutter, alle liker noen av disse tv-skuespillerne. Hva er det? Det baner en vei. Du verden, én dårlig kvinne kan sende flere mennesker til helvete enn alle sprit-barene du kunne plassere i en by. Det stemmer. Ser henne gå nedover gaten med klærne helt avkledd, spiller ingen rolle hvem mann det er, hvis han er en frisk, normal mann, når han ser på kvinnen, så må det komme noe over ham. Bare vær ærlig nå. Jeg bryr meg ikke . . .

138 Jeg har hatt Den Hellige Ånd i årevis. Du kan ikke se på en kvinne som er halvt avkledd . . . Jeg—Jeg har et lite kors i bilen min, mange av dere har sett det. Noen sa til meg: “Er du katolikk?” Når fikk katolikkene enerett på korset? Korset betyr “kristen”.

139 Sankt Cecilia og slikt er kjennetegnet på katolisismen. Vi tror ikke på slike ting. Vi tror på Kristus. De har alle slags døde mennesker som de tilber. Det er en høy form for spiritisme. Det er alt det er, tilber de døde. Ikke noe slikt, nei.

140 Jeg spurte presten. Jeg sa: “Hvorfor gjorde da, hvis . . . Peter var den første paven?”

Han sa: “Det stemmer.”

141 Jeg sa: “Da hvorfor sa Peter: ‘Det er ingen annen mellommann mellom Gud og mennesket utenom Mannen Kristus Jesus? Og dere har fem tusen døde kvinner, og alt annet, dere gjør dem til mellommenn. Så hva har skjedd?’” Slik er det. De har ikke noe svar på det. Det er riktig.

142 Nå, noe av deres lære, deres falske lære, en flokk med falske protestantiske profeter har kommet og underviser det, og dere protestanter sluker det. Det er helt riktig. Denominasjoner og dåpsformer, og forskjellige ordninger og slikt, som dere går igjennom, som absolutt ikke er Bibelsk. Det er imot det, i Bibelen, men likevel gir dere etter for det. Det er sannheten.

143 Nå, lytt til dette om kvinnelige predikanter. Ja vel. Første Timoteus, jeg vil ha Første Timoteus 2,11. Hør nå hva Det står her.

Kvinnene deres skal la seg lære i stillhet i all underordning.

Jeg tillater ikke en kvinne å lære eller å ha myndighet over en mann, men å være i stillhet.

144 Jeg er ikke ansvarlig for å ha skrevet det der. Jeg er ansvarlig for å fortelle dere at det står der. Skjønner? Skjønner?

Kvinnene deres skal la seg lære i stillhet og være i all underordning. (Hvis du noen gang har gått inn i en ortodoks kirke og sett på dem, ser dere. Skjønner?)

Jeg tillater ikke en kvinne å lære eller å ha myndighet (være en pastor, diakon, eller noe lignende) over en mann, ser dere, ha myndighet over en mann, men å være i stillhet.

For Adam ble formet først, og så Eva.

145 Visste du det? Hør nå, kvinner. Dere gode, rettferdige kristne kvinner er det beste Gud kunne gi en mann, ellers ville Han ha gitt ham noe annet. Ja, sir. Skjønner? En kvinne var ikke engang i den opprinnelige skapelsen. Kvinnen er ikke et skapt produkt av Gud. Hun er et biprodukt av en mann. Gud skapte mannen, både mann og kvinne. Og han skilte dem fra hverandre. Og etter at mannen allerede hadde levd på jorden og gitt dyrene navn, og levd her en lang stund, tok Han et ribben fra Adams side, som et biprodukt, og lagde en kvinne ut av det. "Adam ble først formet, og så Eva." Følg med nå.

Og Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført og falt i overtredelse.

146 Gud tok mannen. Djevelen tok kvinnen. Se på det, rett i øynene, hva som skjer i dag. Se på den sanne Guds Menighet, vil si: "Jesus!" Antikrist vil si: "Maria!" Følg med på disse åndene. Skjønner? Der er de. "Vær hilset Maria, Guds mor, velsignet er du blant kvinner, og be for oss syndere nå, og dagen for vår død. Amen. Maria, be!" Åh, bevare meg vel! Ser dere, slik er det, "kvinne", djevelens undersått. Kristus, gjenstand for tilbedelse, og den Eneste! Slik er det. Slik er det.

147 "Adam ble formet først, og deretter Eva." Adam ble ikke forført. Og hvordan kunne du ha en kvinnelig pastor, diakon? Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført. Hun ble faktisk . . . Hun trodde ikke hun tok feil, men hun gjorde det. "Kvinnen ble forført, falt i overtredelse." Fordi, hennes, hver gang et—et begravelsesfølge går nedover gaten, forårsaket en kvinne det. Hver gang en baby skrek ut, forårsaket en kvinne det. Hver gang noen døde, forårsaket en kvinne det. Hvert grått hår, en kvinne forårsaket det. Alt, og død, en kvinne forårsaket det. Alt som er galt, en kvinne forårsaket det. Og så sette henne som leder over kirken, pastor, åh, biskop noen ganger. Hun burde skamme seg.

148 Nå, la meg gi dere et annet, om bare et øyeblikk. Skjønner? La oss nå gå til Første Korinter 14,32 der, og se hva Paulus sier her,

og så går vi over til noen flere, om bare et øyeblikk. Og så vil vi ikke holde på dere altfor lenge, så dere vil være så slitne i morgen at dere ikke kan komme tilbake. Ja vel. Jeg vil lese. Hvor mange tror at Paulus var en inspirert lærer? Husk nå, Paulus skrev dette til Timoteus også. Skjønner? Så, nå, Første Korinter 14,32. La oss begynne her nå, og begynne å lese her, 14,34, tror jeg.

Kvinnene deres skal tie i menighetene, . . .

149 Hørte dere hva han sa?

Kvinnene deres skal tie i menighetene, for det er ikke tillatt for dem å tale. Men de skal være underordnet, . . .

150 Har du henvisninger i marginen på det? Hvis du har det, gå tilbake og se om ikke det henviser til 1. Mosebok 3,16. Da Gud fortalte Eva, fordi hun hadde lyttet til slangen i stedet for mannen sin, at han skulle herske over henne i alle hennes livs dager. Hvordan kan kvinnen komme og herske over mannen, være pastor eller diakon, når Bibelen sier at hun skal være “underordnet,” akkurat som det var i begynnelsen? Da Han . . . Gud—Gud kan ikke forandre Seg. Du kan ikke få Ordet til å si en ting *her* og en annen ting *her*. Det gjør det ikke. Det er det samme hele tiden.

151 Så i begynnelsen, det vil si, før dette er over, hvis jeg får en mulighet, vil jeg oppklare dette spørsmålet om *Ekteskap og skilsmisse* for dere. Jeg har aldri gjort det i denne menigheten ennå. Men se på denne doble pakten. Den ene sier at hun kan gifte seg; en annen sa at de ikke kan gifte seg; og denne sier *dette, det* eller *hint*. Bare vent litt og se hva Bibelen sier når vi kommer til det. Skjønner? Ja vel. Se nå her.

Kvinnene deres skal tie i menighetene, . . . det er ikke tillatt for dem å tale. Men de skal være underordnet, slik også loven sier.

152 Så, i Det gamle testamentet fikk de ikke lov til å tale, for Paulus sa her at de ikke fikk det. Er det riktig? “Kvinnene deres skal tie. De skal være underordnet.” Nå, hvis du vil se på henvisningene i marginen, så vil det føre deg tilbake til 1. Mosebok 3,16. Skjønner? Ja vel. “Under, som under loven.”

Dersom de . . . lære noe, skal de . . . spørre—spørre sine egne menn hjemme. For det sømmer seg ikke for en kvinne å tale i menigheten.

Hva? . . .

153 Se nå på det spørsmålsteget i hver av deres Bibler, vedrørende det: “Hva?” Hva fikk Paulus til å si det og til å oppføre seg slik? Nå, hvis du noen gang får tak i brevene som korinterne skrev til Paulus. Du kan få tak i dem i et hvilket som helst bra bibliotek, ser dere, som korinterne skrev til Paulus. De skrev og fortalte ham, etter at disse kvinnene, som ble omvendt . . . De hadde en—en gudinne der borte, som ble kalt

“Diana”. Og hun var også fra Efesos. Og korinterne tilbad det samme, fordi det var en hedensk tilbedelse. Og de fant en stein ute på marken en dag, den så ut som en kvinnes skikkelse. De sa: “Gud er en kvinne, og hun lot bildestøtten sin falle ned til oss.” Og templet deres var langt over Salomos tempel, sier de, historikerne. Åh, alt sammen var av marmor, innlagt med gull; mens Salomos tempel var laget av sedertre, innlagt med gull. Skjønner? Og det var langt over det. Og det, hvis da Gud var en—en kvinne, ja da kunne hun selvfølgelig ha kvinnelige prester. Ja visst, hvis Gud er en kvinne, så er det rett med kvinnelige predikanter. Men Gud er en Mann. Bibelen sier at Han var en Mann, og Han er en Mann. Skjønner? Og hvis Gud var en Mann, så burde det være en mann.

Nå, legg merke til her: “Hva?”

¹⁵⁴ Nå, noen av de kvinnelige prestene, da de ble omvendt fra hedenskap til kristendom, så trodde de at de kunne fortsette med sin tjeneste som en predikant, bare byttet side. Hvis de forkynte om Diana der borte, kommer de hit og forkynner om Kristus.

¹⁵⁵ Han sa: “Hva? Gikk Guds Ord ut fra . . .” Bare hør på Dette. Broder, hvordan kan forkynnere gjøre det? 36. vers.

Hva? Var det fra dere Guds Ord gikk ut? Eller var det bare til dere det kom?

Hvis noen tenker at han selv er en profet eller åndelig, (trenger ikke engang å være en profet; bare en åndelig tenkende mann), så må han erkjenne at det jeg skriver til dere, er Herrens bud. (Tror dere det?)

Men hvis han, hvis noen er uvitende, bare la ham være uvitende.

¹⁵⁶ Nå, det er så klart som jeg klarer å uttrykke det. Skjønner? Han sa: “Hvis en mann er en åndelig mann, eller en profet, vil han erkjenne at det jeg skriver her er Herrens Bud.” Men sa: “Hvis han—hvis han vil være uvitende, bare la ham være uvitende.” Skjønner? Det er det eneste du kan gjøre. Hvis de vil fortsette med det, må du bare la dem gå, fordi han så at det begynte der.

¹⁵⁷ Og en kvinne sa til meg, sa: “Åh, Paulus var bare en gammel kvinnehater.”

¹⁵⁸ Han var ingen kvinnehater. Du vet, Paulus var apostelen og til Hedningemenigheten. Se her. Visste du at Paulus . . . Hvor mange tror at det var det Paulus forkynte? Er det det han—han sa her? Og Paulus sa . . .

¹⁵⁹ Du sier: “Vel, vent nå litt, broder Branham. Bare et øyeblikk! Nå, biskopen vår sier at det er helt greit. Hovedtilsynsmannen i Assemblies sier at det helt greit. Biskopen i Enhetsbevegelsen sier at det er helt greit.”

¹⁶⁰ Jeg bryr meg ikke om hva de sier. Det er feil! Og jeg fortalte dere at vi skulle slå dette skikkelig fast. Og falske profeter

vil si det. For Bibelen sier: “Hvis noen mener om seg selv at han er åndelig eller en profet, så må han erkjenne at det jeg sier er Herrens Bud.” Og hvis hans ånd ikke vitner med det Ordet, er han en falsk profet til å begynne med. Jeg vil heller være en kvinnehater enn en kvinnelsker, enn å tillate slike ting som det, å gå med på slike ting i Guds Menighet, i strid med Guds forordninger. Og Paulus sa . . . Les Galaterne 1,8. Paulus sa: “Hvis en Engel fra Himmelen forkynner dere noe annet evangelium enn det jeg har forkynt dere, han være forbannet!” Hva skal du gjøre med Det nå?

¹⁶¹ Nå sier du: “Hva med der Det står: ‘Dine sønner og døtre skal profetere’, i Joel, og—og som Peter siterte på Pinsedagen?” Det er helt riktig.

¹⁶² Visste du, i Det gamle testamente, at den eneste måten, og den eneste måten nå, at noen kan komme inn i pakten, gjennom, ved . . . Abraham var den som ble gitt løftet, og løftets segl var ved omskjæring. Hvor mange vet det? Det var Gud som stadfestet.

¹⁶³ Som en baptistbror, han sa: “Broder Branham, ja, vi baptister har jo mottatt Den Hellige Ånd.”

Jeg sa: “Når fikk dere Den?”

Sa: “I den stund vi trodde.”

¹⁶⁴ Jeg sa: “Paulus sa: ‘Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?’” Skjønner? Jeg sa: “Nå, dere baptister, kom og få noe av Det, så snakker vi litt om Evig sikkerhet med dere.” Jeg sa: “Men vel, hvor får du Den på den måten?” Skjønner?

¹⁶⁵ Han sa: “Har dere mottatt Den *etter* at dere kom til troen?” De var troende og hadde fryderop og glede og alt annet. De hadde ikke mottatt Den Hellige Ånd ennå. Paulus sa at de ikke hadde det. Skjønner? “Har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

De sa: “Vi visste ikke at det fantes noen Hellig Ånd.”

Sa: “Så hvordan ble dere døpt?”

¹⁶⁶ De sa: “Vi ble døpt.” Men, på feil måte, ser dere. Så han måtte døpes på nytt. Ja vel.

¹⁶⁷ Legg merke til dette nå, at disse kvinnelige predikantene, da de kom inn, trodde de at de kunne bruke sin myndighet. Men det er absolutt ikke tillatt av Gud å gjøre det. Og la . . . bare mens vi er på dette emnet her, disse kvinnene, ser dere. Og det, nå, han sa: “Hvis det er noen blant dere som er åndelig eller en profet, han må erkjenne at det jeg skriver er Herrens Bud. Men hvis han er uvitende, bare la ham være uvitende.” Og det er derfor . . . dette tabernaklet ikke står og ordinerer kvinnelige forkynnere, kvinnelige diakoner, eller noe en kvinne kan gjøre som en tjeneste i denne menigheten, er fordi dette Skriftstedet står her og det er klart.

168 Nå, Bibelen sier: “Dine sønner og døtre skal profetere.” Nå, hva betyr ordet *profetere*? Slå det opp. Det er å “fortelle noe, under inspirasjon”, eller “forutsi noe”. Det er et sammensatt ord.

169 Akkurat som å *helliggjøre* betyr å bli “rengjort og satt til side for tjeneste.” Skjønner? Eller, det er et sammensatt ord, som betyr mer enn én ting, som vi har så mye av på engelsk her.

170 Som for eksempel ordet “board”. Vel, hva betyr *board*? Du sier: “Vel, han mener at han betalte sin *kost og losji*.” “Nei, ikke det. Han mente at han *boret* et hull.” “Nei, ikke det. Han mente at han *kjedet* seg.” Eller, ser dere, bare et ord, du må vite hva du snakker om. Skjønner?

171 Og det er slik det er med dette sammensatte ordet, der: “Dine sønner og døtre skal profetere.” Nå, den eneste måten som Gud . . .

172 Denne baptisten sa: “Vel, vi har mottatt Den Hellige Ånd.” Jeg sa . . . “Da vi trodde det.” Jeg sa . . . Nå, ser dere, han sa: “Gud ga Abraham . . .” Sa: “Abraham trodde på Gud.” Det var slik han uttrykte det. Han sa: “Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.” Hvor mange vet at det er sannheten? Se nå hvor—hvor lett satan kan lure det på en broder. Ser dere, bare så enkelt. Nå, det er Skriften.

173 Broder, jeg sier deg, på denne her oppe, du bør være salvet før du går opp på denne. Du bør gå inn på et hemmelig sted og be. Folk sier: “Hvorfor går du ikke ut og treffer folket?” Broder, hvis du skal tale til folket eller lære dem, bør du være for deg selv, med Gud, en stund, før du går opp på prekestolen. Ja visst, ser dere, for satan er utpekulert, veldig utpekulert.

174 Han sa nå, legg merke til, han sa: “Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.” Det er riktig. Han sa: “Hva mer kan Abraham gjøre enn å tro?”

Jeg sa: “Det var alt han kunne gjøre.”

175 Han sa: “Hvor mye mer kan du gjøre, eller noen andre gjøre, enn å tro?”

176 Jeg sa: “Det er alt vi kan gjøre. Men hør her, broder, da forsonte, eller anerkjente Gud Abrahams tro. Han ga ham seglet, et omskjærelsens tegn, som et segl på pakten. Skjønner? Han ga ham. Han sa: ‘Nå, Abraham, Jeg vil anerkjenne din tro, så Jeg skal gi deg et tegn på at Jeg har tatt imot deg nå.’”

177 Så omskar Han Abraham, og det var et segl på pakten. Og nå i denne tid . . . En kvinne kunne ikke være i den pakten; bare en gift kvinne. Finn ut, kunne ikke omskjære en kvinne; så, de måtte komme inn, så hun og hennes mann er ett. De er ikke lenger to; de er ett. Hvor mange vet det? Skriften sier det. Så, når hun blir gift, så blir hun—hun ett. Og videre nedover her og se over her i Timoteus, sa det samme, sa: “Likevel skal hun bli frelst ved

barnefødselen, dersom hun holder fram i tro og hellighet, med sømmelighet.”

¹⁷⁸ Nå, men da var omskjærelsen i Det gamle testamentet i kjødet, men i dette nye testamentet, sier Joel: “Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød, og deres sønner og deres døtre skal profetere.” Nå, ordet *profetere* betyr ikke å lære. *Profetere* betyr enten å “fortelle om en opplevelse, under inspirasjon”, eller “forutsi noe som er i ferd med å skje”. Og vi vet at det var profetinner i Det gamle testamentet. De kunne ikke tale ut i lokalet, tale ut i menigheten, i forsamlingen, som en lærer. Men hun, Anna, og mange av dem i templet, de var profetinner, og de var . . . Miriam var en profetinne, eller noe lignende. Hun hadde Ånden over seg, det er sant, men hun hadde sine begrensninger, sin plass. Kvinner kan være profetinner i dag, absolutt; men ikke lærere, og så videre, bak plattformen her. Du gjør, du får—du får Bibelen til å motsi Seg Selv. Bibelen kan ikke si én ting *her*, og en annen ting *her*. Den må si det samme hele tiden, ellers er Det ikke Guds Ord. Skjønner? Så: “Dine sønner og døtre skal profetere”, betyr at de skal enten “forutsi” eller “vitne”. Nå, du kan slå opp det, og finn fram Bibelordboken og se om ikke det er riktig. “Dine sønner og døtre skal profetere.”

¹⁷⁹ Nå, Bibelen taler også om en kvinne som lignet henne, så, eller hevdet at hun . . . Dette gjelder både for Den katolske kirke, og også for . . . for dette emnet vi skal snakke om nå. La oss gå over til Åpenbaringsboken, og la oss gå til det—det 2. kapitlet og 20. verset, mens vi er rett i nærheten av det, slik at dere kan se her og bare se hvor djevlesk den tingen kan være, når vi taler om hva som vil finne sted i disse siste tider, hvordan disse . . . hva denne kvinne ville være. Husk at Den katolske kirken er en kvinne. Vi har nettopp lest det, ikke sant? Lytt til dette nå, hvordan Det står. Åpenbaringen 2,20: “Likevel . . .” Han snakker til denne Tyatira-menigheten, ser dere: “Likevel . . .” Som er middelaldermenigheten der, som gikk gjennom Den mørke tidsalder.

Nå, likevel *har jeg noen få ting imot deg, for du tillater kvinnen Jesabel, hun som kaller seg selv profetinne, å lære og . . . undertrykke mine tjenere og leve i hor, og spise av kjøtt som er ofret til avguder.* (Skjønner?)

¹⁸⁰ Nå, hvis du noen gang har lagt merke til det, se på disse menighetstidene, så vil vi avslutte. Så vil vi ta for oss disse andre tingene i morgen. Se. I . . . Under lysestakene av gull i det jødiske tabernaklet, på innsiden, til skuebrødet og så videre, var det syv lysestaker av gull. Det vet dere alle. Skjønner? Det er syv menighetstider. Det vitner om syv menighetstider, et lys. Hvis du legger merke til det i Åpenbaringen 1, ser vi at Jesus står blant de syv menighetstidene, de syv lysestakene av gull, da han snudde seg og så En som lignet Menneskesønnen, stå der, kledd

som det står der. Det var en skildring av Bruden som stod blant lysestakene.

¹⁸¹ Nå, i Det gamle testamentet, tok de . . . dette ene lyset, og tente det, tok det neste lyset og tente det med det ene, tente det neste, det ene fra det andre, på den måten, inntil de hadde tent alle de syv lysestakene.

¹⁸² Hvis du vil se, i begynnelsen, da Gud begynte å handle med jødene, og de gikk gjennom gullalderen. Og så den mørkeste tidsalderen som jødene opplevde, som Gud lot jødene oppleve, var i Akabs regjeringstid. Og du vil se, når du leser disse menighetstidene der, at Han kommer rett tilbake til det igjen. Han sa, nå: “For noen ting siden,” og sa . . . Nå, rett i den Mørke Tidsalderen, femten hundre år der, eller på Akabs tid, først, og jødene. Den mørkeste tidsalderen de hadde, da Akab giftet seg med Jesabel og førte avgudsdyrkelse inn i Israel, og fikk alt folket til å tilbe ifølge Akab . . . til Jesabels gud. Dere husker at de tok, satte opp avguder og fjernet Guds altere. Og Elisa ropte ut at han var “den eneste”, og Gud hadde fortsatt syv hundre som ikke hadde bøyd kne for Baal. Husker dere det? Det er bildet på den utvalgte Menighet som kommer ut. Ser dere det? Ser dere hvordan det er?

¹⁸³ Nå, i denne menigheten, hvis du vil legge merke til den første menigheten, den første menigheten, Efesos menighet, var en flott menighet. Han sa: “Dere har lys ennå.” Og hvis du legger merke til det, så begynte lyset i hver menighet å bli svakere og svakere og svakere, inntil det kom til Tyatira. Så, de femten hundre årene. Så kom Han ut på den andre siden, “Og du har bare litt lys. Styrk det du har, for at lysestaken din ikke skal bli fjernet.” Og det gikk videre til Filadelfia menighetstid, og deretter inn i Laodikea menighetstid.

¹⁸⁴ Nå, her er noe vakkert. Åh, du verden! Jeg bare elsker dette, broder Smith. Ser dere, se på dette. Nå, i *denne* menighetstiden, som vi gikk gjennom . . . Se på dette nå. Den første menighetstiden var Efesos, den efesiske menighetstiden. Nå, hver og en av disse menighetstidene, til det ble femten hundre år, hvis du merker deg det . . . Les det nå når du går hjem i kveld, hvis du har tid, eller i morgen tidlig, før du kommer på møtet, det første, andre og tredje kapitlet i Åpenbaringen. Du vil finne ut, i hver av disse menighetstidene, sa Han: “Du har liten styrke, og du har ikke fornektet Mitt Navn”, til Han kom til disse femten hundre årene av Tyatira, den Mørke Tidsalderen. Så kom Han ut på den andre siden og sa:

. . . du har *et navn av* at du lever, men du er *død*.

¹⁸⁵ Og disse, ingen av disse andre menighetstidene, den eller Filadelfia menighetstid, tok aldri det Navnet opp igjen. Tok aldri det Navnet, for det forsvant i løpet av denne perioden. Nå, åh, hvordan vi kunne legge skylden på disse falske lærerne nå, rett

der inne, viser dere at det er en mor, Den katolske kirke, moren til alt sammen, hvordan hun er “mor, mysterium, Babylon”. Og det er, se, denne menighetstiden her hadde litt lys, da hun kom ut, så ble hun svakere, svakere, og så kom hun inn i en organisasjon her tilbake, disse femten hundre årene. Og hun kom fram nå, ikke som Herren Jesu Kristi Kirke, men som Den katolske kirke. Hva kom Luther fram som? Som Den lutherske kirke. Hva kom baptistene fram som? Som baptistmenigheten. Ikke Hans Navn, ikke Hans Navn; et annet navn: “du har et navn”. “For det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen som dere kan bli frelst ved, bare Jesu Kristi Navn.” “Du har et navn av at du lever, men du er død”, det er i denomenasjonen.

¹⁸⁶ “Åh, jeg er presbyterianer”, og du er død! “Åh, jeg er baptist”, og død! Du lever bare når du blir levende i Kristus Jesus. Det er riktig. Din falske dåp, falsk vanndåp; stenker, øser, i stedet for full nedsenkning; og bruker “Fader, Sønn og Hellig Ånd”, i stedet for Herren Jesu Kristi Navn. Alle de falske tingene som kommer ut, som Bibelen taler om, strømmer ut med stor kraft. Og så sier vi oss helt enige med dem: “Vel, kirken min tror Det på *denne* måten.” Men Bibelen sier *Dette*. Skjønner? Ikke noe slikt. Det finnes ikke noe slikt.

¹⁸⁷ Og ingen steder i Bibelen stakk de noen gang ut tungen og tok den hellige Nattverden, og presten drikker vinen og kaller det Den Hellige Ånd. Det skjedde aldri i Bibelen, at de håndhilste og ga hverandre høyre hånd som et tegn på fellesskap, og kalte det Den Hellige Ånd. Det var aldri noen som reiste seg og sa: “Nå er jeg en troende”, og mottok Den Hellige Ånd. Hvis det skjedde, var det slik Apostlenes gjerninger 2 måtte lyde: “Og da Pinsedagen var kommet for fullt, kom en romersk prest nedover veien, og han hadde kragen snudd. Han går fram og sier: ‘Alle stikker ut tungen nå og tar den hellige Nattverden, første nattverden.’” Ville ikke det vært noe, å lese Apostlenes gjerninger 2 slik?

¹⁸⁸ Vel, dere protestanter er like ille. Kommer tilbake dit og sier: “Nå går vi til dere metodister; setter dem på høyre hånd, eller gir dem høyre hånd som et fellesskapstegn og seks måneder på prøve.” Hvor leser du det i Apostlenes gjerninger 2? Skjønner? Hvor får du det fra? Skjønner?

¹⁸⁹ Det står: “Da de alle var på ett sted, i én akkord!” Det kom aldri noen biskop fram og gjorde *dette*, og det kom aldri noen prest som gjorde *dette*. “Men det kom en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind, og Den fylte hele huset der de satt.” Det var slik de mottok Den, ja, sir, som en fremfarende, mektig vind som kom fra Herligheten. Ikke oppe i gata eller fra noen denomenasjon.

. . . du har *et navn av* at du lever, men du er *død*.

¹⁹⁰ Ser dere, læresetningene og denominasjonene deres har utelukket Gud på den måten, slik at: “Vi tror *dette*, og vi tror at miraklenes tid er forbi.” Det er en falsk profet som sier det. Det er en falsk profet som forteller deg at “Du kan håndhilde og motta Den Hellige Ånd.” Det er en falsk profet som forteller deg at: “Du får Den Hellige Ånd når du tror.” Det er en falsk profet som forteller deg at: “Du bør overøses og stenkes i stedet for å døpes.” Det er en falsk profet som sier at du må “bli døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn”, når det ikke er noe Skriftsted for det i Bibelen. Det er riktig. Det er ikke ett Skriftsted i Bibelen som sier at du må bli døpt, der det står at noen ble døpt, bare i Jesu Kristi Navn. Bare Johannes’ disipler; og de måtte komme og bli døpt på nytt, i Herren Jesu Kristi Navn, for å få Den Hellige Ånd. Det er riktig. Nå, det er ikke Jesus Only-lære. Jeg kjenner Jesus Only-læren. Det er ikke det. Det er bare Bibel-lære. Det er riktig.

¹⁹¹ Men der har du det. Hva gjør du med det? Der er moren deres. Det er moren til disse trosbekjennelsene.

¹⁹² Nå, se rett tilbake i Bibelen og fortell meg hvor noen noen gang har blitt stenket. Metodist, presbyterianer, katolikk, fortell meg hvor en eneste person noen gang ble stenket, i Bibelen. Fortell meg hvor noen ble overøst i Bibelen for syndenes forlatelse. Nevn det. Kan du finne det? Hvis du gjør det, kom til meg, så skal jeg gå nedover denne gaten med en plakat på ryggen som sier: “En falsk profet! Jeg tok feil.” Eller, finn ett sted i hele Bibelen hvor noen noen gang ble døpt i navnet til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, slik åtti prosent av dere har blitt døpt. Finn ett Skriftsted til meg, hvor noen noen gang ble døpt på den måten, og jeg skal sette en plakat på ryggen, “falsk profet”, og gå nedover gaten med det *slik*. Og vis meg hvor noen noen gang ble døpt, i den nye Menigheten, som ikke måtte komme og bli døpt om igjen, i . . . ikke bare i navnet “Jesus”, men i vår Herre Jesu Kristi Navn. Det er riktig. Se om ikke det stemmer.

¹⁹³ Og, her, hva er det? Hun var en mor til skjøger. Hva var det som gjorde henne til en skjøge? Hva gjorde henne til en hore? Læren hennes! Hva gjorde dem til en skjøge? Læren hennes!

¹⁹⁴ Og det er grunnen til at vi ikke er enige med deres denominasjoner og deres dogmer. Vi holder oss rene med denne Bibelen. Jeg vet ikke hvor godt du lever Det, men Det har i hvert fall blitt undervist for deg. Riktig. Det er opp til deg. Jeg kan ikke få deg til å leve Det. Jeg kan bare fortelle deg hva som er Sannheten. Det er derfor vi ikke er en denominasjon. Jeg ville ikke—ville ikke besmittet oss selv med å komme inn på slike ting som det, måtte bøye seg for en slags dogme. Jeg vil heller velge veien med Herrens foraktede få. Jeg vil heller forbli plettfri og ren foran Ordet og Gud, og stå der og si: “Det er ingen manns blod på klærne mine.” Derfor holder vi oss til

Branham Tabernacle. Derfor er vi ikke Assemblies. Derfor er vi ikke Enhetsbevegelsen. Derfor er vi ikke Jesus Only. Derfor er vi ikke metodister. Derfor er vi ikke baptister. Bare et—et lite tabernakel her. Vi har ingen denominasjon i det hele tatt. Vi er frie, i Kristus. Det er grunnen til at vi forblir slik vi er. Og Gud har velsignet oss, Gud hjelper oss.

¹⁹⁵ Nå kan vi fortelle deg hvorfor vi tar nattverd, vi forteller deg hvorfor vi har fotvask, hvorfor vi ikke lar medlemmene ta det hvis vi vet at de lever i synd. Det er derfor jeg i disse to eller tre siste ukene har gått fra ett medlem til et annet, og også dere som har hatt små krangler. Går rundt, den ene ville ikke snakke med den andre, og går forbi hverandre på gaten og snur hodet. Skam dere, dere som har tatt Guds velsignede beger over dette, alteret her, og kalt dere brødre og søstre, og så tatt telefonen og snakket nedsettende om hverandre. Dere er ikke egnet til å bli kalt kristne når dere er på den måten. Det er sant. Hold dere unna telefonene; hvis dere ikke kan snakke godt om noen, så snakk ikke i det hele tatt. Husk at Gud kommer til å holde deg ansvarlig. Så lenge den slags ånd er i deg, vet du at du ikke har det rett med Gud. Hvis du ikke føler . . .

¹⁹⁶ Hvis en mann tar feil, gå til ham og forson dere. Hvis dere ikke kan forsones, så ta noen med deg. Ikke rart at Gud ikke kan disiplinere Menigheten Sin, fordi dere ikke gjør det riktig. I stedet for å ta telefonen og snakke om denne, hva som skjedde, og små grupperinger og så videre, rundt på den måten. I stedet for å gjøre det, hvorfor gjør dere ikke det Bibelen sier? Hvis en broder har blitt overmannet av en feil, gå til ham og se om du ikke kan forsones deg med ham. “Vel, nå, han gjorde urett mot meg!” Jeg bryr meg ikke om hva han gjorde, gå til ham likevel! Det stod ikke at han skulle komme til deg. Gå til ham hvis han tar feil. Du sier: “Vel, han gjorde feil. Han burde komme til meg.” Det er ikke det Bibelen sier. Bibelen sier at du skulle gå til ham. Hvis han tar feil, går du til ham.

¹⁹⁷ Og så hvis han ikke vil høre på deg, så ta noen med deg som vitne.

¹⁹⁸ Og så hvis han ikke vil treffe det vitnet, så si: “Nå tar jeg det til pastoren din.” Så sier du til ham, si: “Jeg skal fortelle det til menigheten, og om tretti dager fra nå, hvis dere brødre ikke har funnet ut av det . . . Denne broderen her er villig til å forsones seg. Du vil ikke gjøre det. Og hvis du ikke vil gjøre det opp i løpet av tretti dager, hva kommer da til å skje? Du er ikke lenger én av oss.”

¹⁹⁹ Bibelen sier: “Hvis han ikke vil høre på menigheten, så la ham være for deg som en hedning og en toller.” Du skjønner, så lenge en broder er under beskyttelsen av menigheten, beskytter Kristi Blod ham. Det er grunnen til at ikke menigheten har fremgang slik den gjør. Nå, akkurat, *Dette* er Læren til Bap- . . .

til baptistkirken, eller Branham Tabernacle her, hvis dere gjør det. Se, hvorfor kan ikke . . .

²⁰⁰ La oss si, ta for eksempel to menn, la oss si Leo og jeg. Vil du ha meg . . . Og jeg sier: "Vel, han—han gjorde meg urett." Det spiller ingen rolle. Jeg skal gå til ham. Vel, han er medlem av denne menigheten. Han er—han er blitt en kristen. Han har tatt nattverden med meg her ved alteret. Og vi er blitt døpt i Herren Jesu Navn. Vi har vært hederlige mot hverandre, som brødre, så skjer det noe.

²⁰¹ Det er ikke mannen. Nitti prosent av tiden er det djevelen som har kommet mellom menneskene. Det er ikke folket. Det er djevelen. Og så lenge du lar djevelen gjøre det, skader du broren din. Det er riktig.

²⁰² Vel, noe er galt med Leo og meg; la oss bli venner igjen. Og hvis du ser at det er noe, er det din plikt å komme til oss, og si: "Kom hit dere to brødre og kom sammen. Vi skal rette opp i dette." Nå, så hvis han kommer dit, og vi ser da at vi er samlet her. Jeg sier: "Vel, for det første, hvis vi—vi ikke kan bli enige, så kommer dere til menigheten slik."

²⁰³ Og men så—så lenge dere ikke gjør noe med det, beskytter Jesu Kristi Blod oss begge to. Skjønner? Men da vil den—den gamle kreften starte en ny kreft, og den kreften vil starte en ny kreft, og alt sammen vil bli sykt, overalt, hele menigheten. Da utvikler det seg til en punkt, at når dere kommer til menigheten, er det så kaldt at dere må få vaktmesteren til å komme å bryte bort istappene, før forsamlingen kan komme inn. Nå, dere vet at det er riktig. Og kaldt! Noen sitter omkring, vet dere, og sier ikke ett ord. "Vel, vi pleide å være så åndelige." Hva skjedde? Dere løp bra, hva var i veien? Ser dere, synden deres skiller dere. Og Gud vil holde dere ansvarlige for det, brødre. Nå skal jeg gjøre dette klart.

²⁰⁴ Ingenting galt med meg, ingenting galt med Leo; det var djevelen som kom mellom oss. Det er riktig. Få rettet opp i det. Gå til ham. Så hvis han ikke vil høre, eller jeg ikke vil høre, uansett hvordan det er, så fortell det til menigheten. Hvis han ikke kommer for å bli forsonet med menigheten innen tretti dager, så er han ikke lenger under Jesu beskyttelse. Vi løser ham. Det er helt riktig. Følg så med på hva som skjer. La Gud ta Seg av oppdragelsen da. Da har dere ingenting med det å gjøre. Dere gjorde så godt dere kunne. La så Gud få ham en liten stund; Han vil overgi ham til djevelen. Da vil han komme. Hvis han ikke gjør det, er livet hans bare en kort periode.

²⁰⁵ Husker dere i Bibelen, der det var en broder som ikke ville gjøre opp med Gud? Hvor mange husker saken? Han levde med fostermoren sin, og de kunne ikke få ham til å innrette seg. Paulus sa: "Overlat ham til djevelen for ødeleggelsen." Du ser i Andre Korinterbrev, at han hadde rettet opp i det.

206 Jeg har en broder, en god venn, jeg ønsker å nevne navnet hans her, en forkynnerbroder. Og denne forkynnerbroderen, han heter broder Rasmussen. Mange av dere forkynnere som sitter her i kveld, navnet hans står på papirene deres. Det er interdenominelle, fra Chicago. Og se. Han hadde en sønn, forkynner, og han gikk og giftet seg med en katolsk jente, og begynte slik. Og de skulle gjøre *dette, det* og *hint*, og—og alt mulig; fikk problemer. Og hans far gikk til ham og sa: “Se nå, sønn, vil du bli forsonet?”

Sa: “Pappa . . .”

Han kalte menigheten deres en haug med hallelujakristne, sin pappa. Han sa: “Hør nå her, vil du rette opp i den saken med denne menigheten?”

207 Han sa: “Nå, pappa, du er min pappa, og jeg vil ikke ha problemer med deg.” Ja vel.

208 Han gikk og hentet en av diakonene og gikk ned til huset hans. Sa—sa: “Wesley, jeg vil snakke med deg.” Sa: “Kommer du til å rette opp i dette med menigheten?” Og han gir ham et kort svar på to ord på den måten. Sa: “Husk, Wesley, jeg er pastoren i den menigheten. Jeg er din pappa, men jeg vil gjøre det Gud sier. Jeg gir deg tretti dager til å få det rett med menigheten, ellers vil vi utestenge deg fra Guds Nærvær. Du er min egen sønn; det er min Frelser.” Sa: “Jeg elsker deg. Og du vet at jeg elsker deg, Wesley. Jeg ville dø på stedet for deg. Men du må komme rett med Guds Ord. Skjønner?” Han sa: “Jeg er pastoren. Jeg er hyrden for den flokken. Hvis du er barnet mitt, eller hvem du enn er, må du komme på linje med Guds Ord. Hvis du ikke gjør det, er jeg ikke egnet til å være Hans hyrde.”

209 Du verden, det er en pastor. Det er en mann. Synes ikke dere det? Det er en mann. Han fortalte sønnen sin det. “Og såret ham”, sa han. Men sa: “Hva? Hvem vil du såre, mannen eller såre din Frelser? Så,” sa han, “så gikk vi videre”. Og sa: “Han ville ikke gjøre det. Og vi . . . Jeg fortalte menigheten.”

210 Han sa: “Min egen sønn, Wesley, han nekter å høre på meg i denne saken. Han nekter å høre på diakonen. Og du er et vitne til dette, broder *Så-og-så*?”

“Ja, det er jeg.”

“Greit. Klokken åtte, neste søndag, fire uker fra nå, hvis han ikke har gjort opp det med denne menigheten, så overlater vi Wesley, min sønn, til djevelen, for kjødets ødeleggelse. Hans Blod, Blodet til . . . til Jesus Kristus, og denne menigheten, beskytter ham ikke lenger.”

211 Og den kvelden kom. Stod på prekestolen, sa: “Han har to minutter til.” Tiden kom. Han sa: “Nå, siden min sønn, Wesley Rasmussen . . . sa til denne menigheten, til Deg, Allmektige Gud: Vi har gjort alt vi kan, i henhold til Dine Ord og instruksjoner fra

Din—Din Sønn, vår Frelser, har forlatt oss. Vi, jeg overlater nå sønnen min, og denne menigheten med meg, over til øde- . . . til djevelen, for kjødets ødeleggelse, så hans sjel kan bli frelst.” Det var alt som ble sagt. Ingenting skjedde, i en uke eller to, kanskje en måned eller to.

²¹² En natt ble Wesley syk. Og da han ble syk, ble han stadig sykere. Han ringte legen. Legen kom bort og undersøkte ham. Han hadde en feber på hundre og fem. Han kunne ikke finne noen årsak til det. Ble bare stadig sykere. Legen sa: “Gutt, jeg vet ikke hva som har skjedd med deg.” Han visste ikke hva han skulle gjøre. Sa: “Vi ringer en spesialist.” De ringte en spesialist, og spesialisten kom inn dit. De tok ham over til sykehuset, undersøkte ham, alt annet. Og sa: “Jeg vet ikke hva jeg skal si. Gutten ser bare—bare døden nær ut.” Hans kone stod der og gråt, og alt. Og barna stod rundt sengen og overalt. Han sa: “Han kommer til å dø. Det er alt.” Sa: “Hans puls og respirasjon, det går bare nedover hele tiden.”

²¹³ Han sa: “Ring pappa.” Å, ja. Det er måten å gjøre det på. Sånn, ja. “Ring pappa.” Og faren hans dro ut til sykehuset, i full fart, for å se ham. Han sa: “Pappa, jeg kan ikke nå, men Gud hører ordene mine. Jeg vil gjøre alt rett. Jeg vil gjøre det rett. Ja, det vil jeg.” Ja, sir, broder. Akkurat da begynte respirasjonen å bli normal igjen.

²¹⁴ Og neste søndag var han oppe foran menigheten. Han sa: “Jeg har syndet for Gud, i nærvær av denne menigheten. Jeg nektet å høre på pastorens ord. Jeg—Jeg nektet å høre på diakonen her.” Og sa: “Jeg ber denne menigheten om å tilgi meg for det onde jeg har gjort, på den måten.” Sa: “Gud har spart livet mitt.” Jeg kan forsikre dere om at han rettet opp i det. Ja. Det er det dere må gjøre, ser dere. Skjønner? Du, hvis du bare vil gjøre det på Guds måte! Skjønner?

²¹⁵ Ser dere, det vi gjør, vi har styremøte, og vi sier: “Vel, nå skal vi beholde . . .” Jeg sier ikke tabernaklet, men jeg mener oss protestanter. Vi har et styremøte, og: “Hva synes dere om Jones? Hva synes dere vi burde gjøre med ham? Jeg tror han hadde passet bedre som medlem hos metodistene, enn hos oss.” Slik er det. Det, det er feil. Det er derfor vi ikke må følge tradisjonene deres. Og en eller annen biskop, vi må tilkalle ham (ett eller annet . . . hva er det dere kaller ham? Regionmannen i denne pinsemenigheten? “regionlederen”)—innkalle ham for å se på oppførselen til denne mannen.

²¹⁶ Bibelen forteller oss hva vi skal gjøre. Det er grunnen til at vi ikke slår lag med denominasjonene deres. Vi holder oss fri fra den tingen. Amen. Ikke sinte på meg, er dere? Ikke vær det. Ja vel. Jeg får nok noen veldig gode spørsmål i morgen kveld. Men, vel, det er riktig. Skjønner? Husk det. Vet . . .

217 Jeg sier dette nå. Dere mennesker som er her fra forskjellige denominelle kirker, din denominasjon, og, broder, jeg sier ikke at du ikke er en kristen. Jeg sier ikke at denominasjonen din ikke har tusenvis av flotte kristne der inne. Jeg prøver å fortelle grunnen til at vi ikke er en denominasjon. For jeg ville bare ikke stå for det. Nei, sir. Det kunne jeg virkelig ikke. De prøver å fortelle deg hva du skal gjøre. Hvis Gud kalte meg til å forkynne Evangeliet, så forkynner jeg Det slik Gud sier jeg skal gjøre det. Det er helt korrekt, slik det står skrevet her i denne Bibelen. Om jeg ikke står på linje med Dette, så er det det . . . vil Gud dømme meg for det. Men hvis jeg—hvis jeg—hvis jeg ser ulven komme, eller fienden komme, og jeg unnlater å advare dem, så stiller Gud meg til ansvar. Men hvis jeg advarer dere, så er det opp til dere da. Skjønner?

218 Husk: “Der i de siste dager, skal det komme farefulle tider, menneskene skal være egoistiske, skrytende, stolte, spottende.” Ser dere, spottende: “Åh, den gjengen med idioter. Miraklenes dager er over. Det er ikke noe slikt.” Han er en gammel, falsk profet. “Nå, vi vet at våre kvinner har like mye fornuft som våre menn.” Jeg bestrider ikke det i det hele tatt, men Guds Bibel sier at hun skal holde seg unna prekestolen. Det er—det er bra nok for meg, ser dere. Det er riktig. Ja vel. Skjønner?

Og sa: “Vel, nå våre denominasjoner, vi har like mange fine mennesker som dere har der borte ved tabernaklet.” Jeg bestrider ikke det, men Bibelen fordømmer denominasjoner. Det er riktig. Og så sier jeg ikke at du ikke har fine medlemmer i kirken din. Det er underfullt. De er fine mennesker. Noen av de fineste menneskene, jeg møter dem i dem alle, katolikker og hele veien. I alle sammen, møter jeg fine medlemmer.

219 Nå, måten vi skal bringe dette fram på nå, venner, om Herren vil, i disse neste par studiene, kanskje . . . Jeg gir dere beskjed i morgen tidlig om vi trenger å fortsette i morgen ettermiddag eller ikke, ser dere, for å få det ut. Grunnen til at vi prøver å gjøre det, jeg ønsker å bringe det ned til et punkt nå. Nå, hvis du vil ta med deg noen, er du helt velkommen til å gjøre det. Men husk nå, ikke—ikke gå bort og bare prøv å finne feil. Du kommer hit . . . Jeg snakker bare til min—min menighet, ser du. Jeg lærer ikke dette utenfor menigheten min her, fordi det er nestemanns sak. For, det er han som er gjeter for den flokken. Og—og jeg er bare . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.]

220 Helt tilbake til 1. Mosebok, kan dere spore det tilbake, og se hvor det er. Nå går vi tilbake til 1. Mosebok, for å finne ut hvorfor et uekte barn ikke kunne komme inn i Herrens menighet på fjorten generasjoner. Hvordan det tok . . . Det ville ta fire hundre år før den synden ble slettet ut. Hvordan vi skal finne ut at foreldrenes urettferdighet blir hjemsokt på barna og barna, hvordan det begynner i 1. Mosebok, og så videre.

221 Og du . . . så vil du se hvordan det, gå helt tilbake, at Gud, før verdens grunnleggelse, før ett atom noen gang brast, der tilbake før det noen gang var en lysmeteor som eksisterte, kjente Gud hver skapning og alt som noen gang ville være på jorden. Er det noen her . . . Du kunne ikke forklare hva ordet, og analysere det, og si hva ordet “uendelig” betyr. Akkurat som å sette kameraet på—på uendelig. Bare, det er bare fra da av, det er alt. Skjønner? Uendelig! Og vi kan ikke, i et begrenset sinn, noen sinne forstå hva det uendelige Sinnet kan tenke ut. Ser dere, vi kan ikke gjøre det. Du, du kan ikke gjøre det. Skjønner? Men hvis du bare vil se, holde det i Ånden, kan du føle det langt der borte. Og—og gå tilbake hit i Skriften, og du vil se nå, ser du, lenge før verdens grunnvoll noen sinne ble lagt.

222 Nå, Bibelen sier at Jesus Kristus var Guds Lam. Lytt veldig nøye nå, så, hvis noen av dere ikke er her i morgen, for å høre det ferdig. Bibelen sier at Jesus Kristus var Guds Lam, slaktet fra verdens grunnvoll. Er det riktig? Når ble Han drept? Fra grunnleggelsen. Det er verden, hvis den ble laget av en rekke splittede atomer, som skilte seg ut fra solen der ute, før det skjedde. Så, før det var ett atom som delte seg i solen, hvis dette er en meteor som kom fra solen, så ville det være hundre milliarder trillioner trillioner trillioner av år tilbake, enda før det fantes én lysmeteor, at Kristus ble drept. Når Guds store forstand bestemmer seg for en ting, er det et ferdig produkt. Da Gud sa: “La det bli”, er det allerede ferdig. Selv om det tok hundre milliarder år før det var ferdig, er det allerede fullført idet øyeblikket Han sa det. “Og da Lammet ble slaktet fra verdens grunnleggelse av,” den samme Bibel, den samme Ånd skrev og sa: “Navnene våre ble satt i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse.”

223 Så mannen som skrev sangen: “Det er et nytt navn skrevet i Herligheten”, du hadde gode hensikter, men han var ubibelsk. Skjønner? Det navnet ble skrevet ned i Herligheten da verden . . . før verden noen gang eksisterte. Da Lammet ble slaktet, ble navnene våre satt i Livets Bok hos Lammet.

224 La—la meg bare gi dere ett lite Skriftsted. Holder dere ut bare ett øyeblikk? Det kom nettopp i tankene mine nå. Jeg tror jeg kan finne det raskt. Jeg er ikke sikker. Og nå beklager jeg at jeg oppholder dere så lenge, men jeg sa at det ville bli midnatt; det er ikke fullt så ille. Men jeg—jeg ønsker bare å—å finne dette, bare ett Skriftsted til det.

Slå opp i Romerbrevet sammen med meg, og jeg vil at dere skal lese dette sammen med meg. La oss se nå, Romerne, hvis jeg kan finne det, omtrent her. Nå, la oss ta Romerne 8, og—og la oss begynne med 28. verset av det 8. kapitlet av Romerne. Og jeg vil at dere bare skal lese det bedende sammen med meg nå. Hør her hva Gud sa nå.

Vi vet at alle ting virker sammen til det gode for dem som elsker Gud, for dem som er . . . kalt etter Hans rådslutning.

For dem som Han kjente på forhånd, . . .

225 Det gir deg . . . Kan dere lese med meg? “For han . . .”

For dem som Han kjente på forhånd, har Han også forutbestemt (ja vel) til å bli likedannet med sin Sønnns bilde, for at Han skulle være Den førstefødte blant mange brødre.

Dem som Han forut har bestemt, har Han også kalt. Og dem Han har kalt, har Han også rettferdiggjort. Dem Han har rettferdiggjort, har Han også herliggjort.

226 Fra verdens grunnleggelse! Da Gud kikket ned . . . Nå, Gud driver ikke Sitt arbeid, sier: “Vel, nå skal Jeg . . . Åh, hva skal vi gjøre nå?” Skjønner? Det er ingenting . . .

227 Husk at urettferdighet, synd, er rettferdighet forvrent. Djevelen kan ikke skape. Forstår alle det? Det er en Lære i denne menigheten. Djevelen kan ikke skape. Han kan forvrengte det Gud har skapt. Nå, hva er forvrengning? Her ser dere alle ut som voksne, stort sett. Hør på dette. Vi er gifte mennesker. Og dere gifte menn og dere gifte kvinner, kan leve sammen som mann og kone, og disse kvinnene er akkurat det samme som de aldri var . . . De er jomfruer, så lenge du blir hos mannen din. Det er riktig. Nå, det er tillatt og lovlig, og det er helt i orden. Det er bestemt av Gud å være slik. En annen kvinne kan gjøre den samme handlingen som din kone; det ene, du er rettferdig i Guds øyne; og samme handling med en annen kvinne, da er du dømt innfor Gud til døden. Hva er det? Rettferdighet forvrent, ser dere, rettferdighet forvrent. Nå kan ikke djevelen skape, men han forvrenger det Gud allerede har skapt.

228 Hva er en løgn? Er sannheten forvrent. Noen sa: “Åh, hør her, det var lørdag kveld, klokken ni, ja, Bill Branham var i Jeffersonville”, korrekt. “Nede i Antz’ bar, full”, en løgn. Hva var det? Jeg var i Jeffersonville. Det er sant. Det var rettferdigheten som var forvrent til en løgn. Ser dere hva jeg mener? Ser dere, en løgn forvrenger det rette. Det var noe som fortalte hvor jeg var. Nå, hvis det sa: “I menigheten, forkynte”, korrekt. Det er rettferdighet. Han fortalte sannheten. “På tavernaen, og drikker”, en løgn. Forvrent; ser dere, sannheten forvrent. Ser dere hva jeg mener? All urettferdighet er rettferdighet forvrent.

229 Død, hva er det? Livet, forvrent. Sykdom? Helse, forvrent. Du skal være en god, sterk mann. Ja vel. Hvis du er syk, hva er det? Helsen din har blitt forvrent. Skjønner? Det er alt det er. Hva er det? Dere pleide å være unge, vakre kvinner; og sterke, vakre menn. Nå begynner du å få rynker og bli gammel. Hva er det? Livet, fordervet, ser dere, kommer rett tilbake igjen. Skjønner? Og det må komme tilbake. Velsignet være Herrens

Navn! Gud har lovet å bringe det tilbake. Og like så sikkert som det—som det er (vi vet at det er her), så like så sikkert som det er, kommer Gud til å bringe det fram igjen. Han lovet og har sverget at Han ville gjøre det. Det er det som bringer det fram.

²³⁰ Nå, hva slags mennesker burde vi være? Legg nå merke til hvordan disse tingene foregår. Nå, de som Han kjente på forhånd, kalte Han; de som Han kalte, de rettferdiggjorde Han. Når? Før grunnleggelsen av verden, før verden noen gang kom til eksistens. Nå, hvis vi kunne ta dette Skriftstedet og virkelig forsvare det, ville vi brukt timer på det, men vi—vi ønsker ikke å gjøre det. Men all denne urettferdigheten her, er rettferdighet forvrenget til urettferdighet. Det er det djevelen gjør.

Nå, når du kommer til ansvarsalderen, og du vet hva som er galt og riktig, så skal du omvende deg fra dine feil. Fordi du er født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og forteller løgner. Da er du—er du faktisk født som et seksuelt begjær, og da må du bli født på nytt, for å kunne motta en ny Fødsel, for å komme inn i Himmelen. Fordi, en slik fødsel du har her . . .

²³¹ Ser dere hvor langt på villspor Jehovas Vitner er der, ved å tro at den nye Fødsel er kroppens oppstandelse? Du skjønner, det kan ikke være det. Skjønner? Det må være noe . . .

²³² Du, du er i et tidsrom. Og det eneste som er Evig, er noe som ikke hadde noen begynnelse eller slutt. Alt Evig har aldri hatt en begynnelse, eller det vil aldri få en slutt. Skjønner? Så hvis du er en del av Gud, har Ånden i deg aldri hatt en begynnelse, eller den vil aldri få en slutt, og du er Evig med Ånden som er i deg. Skjønner? Som *Agape*-kjærligheten, så kommer det ned til *fileo*-kjærlighet, og deretter ned til begjær-kjærlighet. Det går bare stadig nedover og nedover, forderves videre ned til bare en sammenblanding av rot. Vel, den eneste måten, Jesus kom ned den samme stigen, her nede for å ta opp og føre tilbake igjen til den høyeste formen, fra den laveste formen; fra død til Liv, fra sykdom til helse, fra urettferdighet til rettferdighet. Skjønner? Han kom fra det Høyeste til det laveste, for at Han kunne bringe det laveste til det høyeste. Han ble meg for at jeg, ved Hans nåde, kunne bli Ham, en arving til Tronen i Herligheten. Ser dere hva jeg mener? De tingene.

Se nå. Langt tilbake før denne verden startet i disse atomene der ute, da Gud så hva som skulle skje, akkurat da så Han deg, så Han meg, så Han hver loppe, hver flue, hver frosk, hver mygg. Alt som noen sinne ville være på jorden, så Han akkurat da. Ja visst, det gjorde Han.

²³³ Nå sa Han aldri: “Jeg sender Min Sønn ned og lar Ham dø, og kanskje noen vil synes synd på Ham. Og det vil bli en så sørgelig hendelse, at kanskje noen kan bli frelst.”

²³⁴ Han visste på forhånd hvem som ville bli frelst! Ja, sir. Han sa: “Esau hater Jeg, og Jakob elsker Jeg”, før noen av dem hadde

en mulighet til å bevise hva de var, fordi Han visste hva de var. Han visste. Han vet alt. Han visste hva du ville gjøre, før du ble født, eller da verden begynte.

²³⁵ Hør nå her. Som dere vet, er jeg—jeg—jeg en rifleskytter. Jeg—jeg liker rifler. Og en kvinne i Texas, jeg tror det var Texas, ga meg en Swift, en to-tjue Swift. Jeg har alltid ønsket meg en. Jeg ønsket å utforske den. Det er den kraftigste lille skytepistolen som finnes. Det er en tjue-to kule, førti-åtte-grain kule. Og du kan lade den for hånd. Nå, fabrikkens sier: “Ikke gjør det; for farlig.” Men du kan lade den for hånd til fem tusen fot i sekundet, og fortsatt holde den på plass. Fem tusen fot i sekundet, det er en mile i sekundet. Med andre ord, en hauk som sitter to hundre yard unna. Skyter du hauken, ser du fjærene fly før pistolen i det hele tatt slår tilbake. Skjønner? Det, men du tar den, den flate delen av en tannpirker og stikker ned i kruttet ditt, og hell så mye mer inni der, akkurat nok til at du kan holde det på en tannpirker; og skyter du på et skogmurmeldyr som sitter på enden av denne bygningen her, bare sitter han og ser på deg. Hva er i veien? Kulen går i oppløsning, det går så fort, at . . . Og du kan legge et ark mellom her og der, og du vil aldri engang se ett lite rusk falle på arket. Det går bare tilbake; ikke til—til aske, vulkansk aske, men den går lenger enn det. Den går tilbake til de opprinnelige syrene som danner kobber og bly som er der inne. Det går tilbake som for hundre milliarder år siden. Nå, her er en liten kule, på førtiåtte grain, som jeg holder i hånden min, og i neste sekund er den tilbake til det den var for hundre millioner år siden. Og hvis verden sannsynligvis ville bestå i ytterligere hundre millioner år, ville den være tilbake til en kule igjen, kunne bringes rett tilbake, for den ville dannes rett til kobber.

²³⁶ Se nå hva Gud gjorde, og da vil du elske Ham. Så drar du hjem, og i morgen sover du litt lenger. Og—og du—du vil elske Ham mer enn noen gang. Nå, Gud er en Entreprenør. Hvor mange vet det? Han er en Byggmester. Ja vel. Hør veldig nøye. Nå, Gud der tilbake, eller, de sier . . . Nå skal vi ta kronologenes tanker om det. Gud, for hundre milliarder år siden, da Han skulle til å lage verden, vel, Han bare begynte. Nå, Han hadde . . . Han fikk en idé i tankene.

²³⁷ Nå vil du si: “Hvis Han er så stor, broder Branham, hvorfor i all verden tillot Han djevelen å komme med synd?” Vel, Han visste, før djevelen i det hele tatt ble skapt, at han ville være djevelen. Glory! Nå føler jeg meg religiøs. Åh, du verden! Han visste, før djevelen ble skapt, at han ville være djevelen. Nå spør du: “Hva med det?” Du sier: “Hvorfor lot Han ham være djevelen?” For at Han kunne bevises å være Gud. Derfor gjorde Han det. “Hvorfor var det noen gang urettferdighet? Hvorfor?”

²³⁸ Hvem kom først, en Frelser eller en synder? Hvem kom først? En Frelser. Hvem kom først, en Helbreder eller en syk person? Hvorfor var det tillatt å være en synder? Fordi egenskapene i

Han er en Frelser. Hvis det aldri hadde vært en synder, hadde Han aldri blitt kjent som en Frelser. Halleluja! Han kan få alle ting til å vende seg til Hans ære. "Kan pottemakeren si til . . . Eller, kan leiren si til pottemakeren: 'Du gjorde meg slik?'" Hvem er på dreieskiven? Hvem har leiren? Hvem Sine hender er den i? Paulus sa: "Åh, du dåre, sa Han ikke at Han reiste Farao opp nettopp for dette formålet?" Ja visst. Han visste det. Før det fantes en verden, visste Han hva som ville være hva. Og Han lot det være synd, for at Han kunne være en Frelser. Han lot det være sykdom, for at Han kunne være en Helbreder. Han lot det være hat, for at Han kunne være kjærlighet. Ja visst, det gjorde Han. Han er Gud, og det er Hans egenskaper. Og Han må ha noe for å kunne vise fram Sine egenskaper.

²³⁹ Hvordan kunne du vite at det fantes en natt, hvordan kunne du vite at det var det? Hvis det bare var dagslys, hvordan kunne du vite at det fantes natt? Det finnes natt, for at det kunne bevise dagslys. Ja visst, slik er det. Amen. Ser dere hva Han gjorde?

²⁴⁰ Men da Han var der ute, før verdens grunnleggelse, før Han tok denne gamle solen, og Han lot den bevege seg rundt denne gamle stjernen som vi lever på nå, denne jorden, og Han formet den her borte ved solen og plasserte den rundt solen. Sier, *her* er solen. Han formet den på *denne* siden, og lot henne henge der i hundre milliarder år. Hva lagde Han? Noen gasser. Han beveget Seg rundt på *denne* siden, Han lagde noe annet. Hva lagde Han der? Litt kalium. Han beveget Seg i *denne* retningen, og hva gjorde Han her? Lagde litt kalsium. Hva gjorde Han? Han lagde deg og meg. Hva gjorde Han? Som entreprenøren som legger ut alle sine to-ganger-firere og to-ganger-åttre, sin spuntvegg, sin ytterpanel, han visste nøyaktig hvor mange bygninger han skulle bygge. Og vi er sammensatt av seksten elementer fra jorden, og Han skapte oss alle og satte oss der, selv før verden kom til eksistens. Og Han . . . Kan ha vært avlang på den tiden; jeg vet ikke hva det var. Hvorfor lagde Han gull og kobber og messing og vann og alt det? Han er en Entreprenør. Han er . . . Byggmesteren, Han la alt der ute, hadde skåret til og utformet alt. Da Han hadde fått laget alt, var det bare et kjempestort vulkanutbrudd. Han lot alt dette vulkanske materialet sprute ut i hundre millioner år, for å produsere litt kalsium. Hva er det? Det er en del av deg.

²⁴¹ Og så, før det var ett eneste spor av liv på denne jorden, lå kroppene våre her. Halleluja! Før en eneste dråpe fuktighet noen gang kom på jorden, lå vi her. Da Adam gikk opp og ned i Edens hage, lå jeg her. Amen. Ja, sir. Åh, glory! Da kjerubene, morgenstjernene sang sammen, og Guds sønner ropte av glede, lå jeg her og bare ventet på at livsånden skulle komme. Jeg var her. Han fikk meg hit, lot kroppen min ligge her. Ja, sir. Hvis det ikke var slik, hvor kom den fra? Hmh? Hvordan kom den seg hit? Gud hadde den liggende her inne. Gud skapte den. Vi består

av seksten elementer: petroleum, kalium og kosmisk lys, og den slags. Ser dere, vi lå her.

242 Hva skjedde så? Så sa Gud til Den Hellige Ånd, vi tar det bare i symbolform: “Gå Du nå, og uttrykk Din kjærlighet til verden. Fordi, Jeg er kjærlighet, og Du er et produkt av Meg, gå nå Du og vis at Du elsker verden.” Og den store Hellige Ånd, tror vi, kom ut der; bare i billedlig form nå. Det var ikke slik. Selvfølgelig er Den Hellige Ånd og Gud den samme hensikten, den samme samme hensikten, Personen. Unnskyld meg. Og bare la oss si at Han la Sine vinger rundt jorden, Han begynte å ruge. Hva betyr det å ruge? Akkurat som høna gjør med kyllingen sine, kurrer, elsker: “Klukk, klukk, klukk.” Åh!

243 “O liv, kom fram!” ropte Han. Han så Seg rundt. “Jeg vil ha skjønnhet på denne jorden. Kom fram, lys!” Den Hellige Ånd i aksjon. Og da Han gjorde det, så jeg; det kom flytende som en bekk nedover bakken der borte, det strømmet ut kalsium der borte, og blandet seg med kalium. Hva utvikler det seg til? “Liv, kom fram!” Og en liten påskelilje stakk hodet fram under en stein. “Kom hit, Far, se på det.”

244 “Det ser bra ut. Bare fortsett å ruge.” Han ruget ut blomstene. Han brakte fram alt plantelivet. Han brakte fram dyrelivet. Fuglene fløy ut av støvet. Etter en stund, dukket en mann og kvinne opp; en mann dukket opp, og mannen var både mann og kvinne. Ikke hermafroditt nå. Det var bare i ham en feminin ånd.

245 Når du tar en mann som er så pysete, kan det være at han er i orden, helt avbalansert, men det er noe galt. Og når du tar en kvinne, som vil klippe håret og bruke en kjeledress, og gå ut der, og: “Velsignet være Gud, det skal jeg si deg!” Det er noe galt. En kvinne har den feminine ånden, og en mann er maskulin. Vi vet det. Og du vet det. Ser en kvinne riktig ut, som prøver å være, oppføre seg som en mann?

246 Ja, jeg satt en gang, jeg var viltvokter her, og jeg satte meg på bussen og kjørte opp dit og slo kvinnen på beinet med hånden min, og snakket med henne, og jeg visste ikke at det var en kvinne. Hun hadde på seg en av disse sveiseluene, og et par store arbeidsbriller som *det*, og jeg satt der bak, og hun fortalte om ett eller annet som hadde skjedd. Hun sa: “Du vet”, og hun sa, “og i går kveld”, hun så veldig røff ut, røkte en sigarett. Hun sa: “I går kveld, sier jeg deg, den fyren snublet over den tingen. Han sa: ‘Du verden!’ Han falt så lang han var.” Sa: “Jeg har aldri ledd så mye i hele mitt liv.”

247 Og jeg lo, vet dere, slik som *det*. Jeg sa: “Du verden, den var god, ikke sant?” Satt der og snakket på den måten. Og så tok hun den av seg og ristet på hodet, og hun hadde en hårmanke der oppe, som viste at hun var en kvinne. Jeg har aldri følt meg så liten i mitt liv. Jeg—jeg sa: “Er du en kvinne?”

Hun sa: “Ja, selvfølgelig!”

248 Jeg sa: “Unnskyld meg.” Jeg har aldri sett noe lignende. Nå, det, det er sannheten.

249 Jeg så en plakat her om dagen, som begeistret meg. Det var slått opp en stor plakat, som sa: “Damer klare til å bruke klær.” Jeg tenkte: “Priset være Gud for det.” Skjøenner? Men, fikk greie på at det bare var noen slags klær de allerede hadde lagd, vet dere. Jeg—jeg trodde de virkelig skulle ta på seg klær. Det gjorde jeg virkelig. Stod: “Damer er klare til å bruke klær.” Jeg sa: “Priset være Gud for dem. Det er bra. Det takker jeg virkelig Herren for.” Men, ser dere, det var bare noen slags klær de allerede hadde laget, ett eller annet. Måtte være noe underlig, ikke sant, i dette landet? Ja vel.

250 Så da Adam kom fram. Og da så Adam ensom ut, så Han tok et ribben fra hans side og lagde Eva, et biprodukt for ham. Han lagde . . . Han tok den feminine ånden ut av Adam, og la den i kvinnen, kjærlighetsånden, feminin, vennlig, mild. Og han lot den maskuline ånden være igjen i Adam. Nå, hvis det er annerledes, er det en fordervelse et sted. Nå, og da var de to ett.

251 Så la oss dramatisere litt før vi avslutter. Her kommer . . . Her, det er Adam som tar Eva i armen og de går ut. Jeg bare elsker denne historien. Og de går ut, vet dere. Og Eva sa: “Åh, kjære, gjorde du virkelig det?”

“Ja, jeg ga det navn.”

“Men hva kaller du det?”

“Det kalles hest. Hm-hmh.”

“Hva er det?”

“Det er ku. Hm-hmh.”

“Ga du den navn?”

“Ja. Hm-hmh.”

252 “Hva kaller du det der, de to som sitter der med hodene sammen?”

“Det er kjærlighetsfugler.”

253 “Åh, jeg skjønner. Jeg skjønner.” Og fortsatte videre sånn. “Og hva er dette her?”

“Jeg kaller det, *det* og dette her.”

254 Og: “Åh, jeg skjønner. Hm-hmh. Det er vakkert.” Og en løve brøler. “Hva kaller du det?”

“Det er løven.”

“Hva er *dette*?”

“Tigeren.”

255 Og, åh, som . . . “Åh, jeg skjønner.” Akkurat som kattunger, vet dere, og mjauer omkring.

256 Så etter en stund, ser hun seg rundt. Hun sa: “Kjære, se der, solen går ned. Det er på tide å gå til kirken.”

Du vet, det er bare noe med når solen går ned, du ønsker å tilbe. Hvis du ikke går i kirken den kvelden, ønsker du å gå inn på et rom, lese Bibelen. Hvor mange liker å gjøre det, gå bort for deg selv? Skjønner? Det ligger bare i et menneske å gjøre det. Du burde gjøre det.

“På tide å gå til kirken.”

257 Nå, de sa ikke: “Vent nå litt, nå, Jones tilhører Assemblies, og vi tilhører . . .” Nei, det var ikke noe sånt da, så de gikk bare opp. De hadde ikke en kirke, et godt sete å sitte på, på den måten. De gikk bare opp under skogens kjempestore katedral og knelte ned.

258 Og Haloen hang der borte i buskene. Skjønner? Jeg kan høre en Røst ovenfra som sier: “Har barna Mine hatt det fint på jorden i dag, som Herren deres Gud har gitt dere?”

259 “Ja, Herre, vi har kost oss i dag.” “Har vi ikke det, kjære?”

260 “Ja. Ja, kjære, det har vi.” “Herre, vi setter stor pris på Deg. Nå legger jeg meg ned for å sove.” Skjønner? Og han strekker ut den store armen sin, og hun legger seg ned på armen hans, og han får tigreren til å legge seg og løven legger seg, og alt faller i søvn; så fredfullt.

261 Så kommer Gud ned og Han har med Seg, åh, en flokk Engler, Gabriel, Hans skapelse fra Himmelen. Så kommer de ned, og de lister seg lett på tå inn på soverommet, ser dere, kikker seg rundt. Gabriel sa: “Kom hit, Far. Kom hit. Se her. Her er han. Her, her ligger barna Dine her.”

262 Hvor mange her inne har noen gang gått til sengen, noen av dere mødre, du og pappa sammen, og sett på den lille gutten, den lille jenta, og dere sier til hverandre: “Ligner—ligner han ikke på deg, på *denne* måten og *den* måten?” Har dere noen gang gjort det? Ja, mange ganger går jeg og sier til Meda, sier om Joseph. Hun sier: “Bill, han har en høy panne som deg.”

263 “Ja. Men Meda, han har store øyne som deg.” Hvorfor? Han er en del av vårt prod-. . . Han er et produkt av vår—av vår forening.

264 Nå, og Far sa, kan si dette om dette. Sa: “Du vet. . .” Og Gabriel sa: “Du vet, han ligner akkurat på Deg.” Det er slik Gud ser ut; se på deg selv. Det er slik Gud ser ut. Han ser ut som deg. Du er Hans avkom. Hvor mange vet det? Skjønner?

265 Se nå. Hva er den laveste livsformen vi har? Frosk. Hva er den høyeste livsformen? Mennesket. Ja visst. Og hva er den høyeste formen? Det fortsatte bare å utvikle seg fra det laveste, oppover, fra en frosk til *dette* og til *det*, og til fuglen, inntil, og så videre, til høyere livsformer, til det kom til den høyeste formen det kunne

komme, da ble det skapt i Guds bilde. Slik er det. Og kvinnen ble ikke skapt i Guds bilde, men i mannens bilde. Skjønner?

Nå, nå, der er de. Og Gud så på dem og sa: “Ja, de ser—de ser nydelige ut.”

²⁶⁶ Hva var det, broder? De trengte aldri dø. Det var bare den første håndfullen kalsium, det første kaliumet, og alt begynte slik. Er ikke det vakkert? Men synden kom og skamferte bildet. Nå, er Gud . . . Hva tillot Gud det gjøre? Hvorfor tillot Han at det ble slik vi snakket om for en stund siden? Han tillot det slik at Han kunne bevise at Han var en Frelser. Han gjorde det. Han lot sykdom skje, så Han kunne bevise at Han var en Helbreder. Han lot døden skje, for å bevise at Han var Livet. Skjønner? Han lot alle disse dårlige tingene skje, for å bevise at Han var god, det Han var. Vi vil . . .

²⁶⁷ Du snakker om å synge gjenløsningshistorien! Ja, broder, når Jesus kommer, vil denne—denne Menigheten stå der på denne jordens ytterkant og synge historier om gjenløsning, mens Englene vil bøye hodet, de vet ikke hva vi snakker om. Vel, de var aldri fortapt. De vet ikke hva vi har gjennomgått. Vi vet hva det vil si å være fortapt og bli funnet. Åh, kan vi rope Hans pris! Han er ikke en Frelser for dem. De trengte aldri å bli frelst. Han var ikke en Helbreder for dem. Nei. Glory! Han er ikke—Han er ikke Liv for dem. Absolutt ikke. De var aldri døde i synd og overtredelser. Vi var det, og vi ble gjort levende. Der er vi. Hva vil vi si, med kronene av: “Åh, du er pastor *Den-og-den*”? Nei, nei, nei, nei. All ære til Ham! Slik er det. Der har du det. Deretter vil vi fortelle historien om hvordan vi seiret. Vi vil forstå det bedre etter hvert.

²⁶⁸ Så, da i det der, hva skjedde da? Sa Gud bare da: “Vel, Jeg kan like godt ødelegge alt Mitt kalium og kalsium. Alt er ødelagt”? Nei nei. Han visste at det ville bli slik.

Nå, nå, hvis Den Hellige Ånd gjorde meg til det jeg er, og jeg spiser mat og forbrenner det i kroppen min, og bygges opp til det jeg er nå. Nå, men jeg ble laget i en form. Hvert bilde som Gud så, før verdens grunnleggelse, modnes, materialiseres. Skjønner? Det kom ut fra kvinnen, slik Han sa det ville; neste gang kommer det fra Gud. Den gangen, kom det ved kvinnen; denne gangen kommer det ved Mannen. Skjønner? Kom ved seksuelt begjær den gangen; denne gangen kommer det ved Guds talte Ord. Skjønner?

²⁶⁹ Der, nå, kan noe skade meg? Nei, sir. Det er ingenting som kan skade oss. Paulus sa: “Ting som skjer nå, ting som kommer, sykdom, død; ingenting kan skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus.” Det er ingenting som kan skille oss.

²⁷⁰ Som en liten historie jeg har fortalt. Jeg er omtrent fem hår fra å være helt skallet. Og jeg kjemmet de få her forleden, kona mi sa: “Billy, du er nesten skallet.”

Jeg sa: "Men jeg har ikke mistet ett av dem."

Hun sa: "Hvor er de?"

²⁷¹ Jeg sa: "Hvor var de før jeg fikk dem?" Skjønner? "De er der de var før jeg fikk dem."

Nå, en gang, for hundre år siden, var ikke disse hårene her i det hele tatt, men de var her ute i støvet. Er det riktig? For omtrent femti år siden begynte de å komme på hodet mitt. Hvor kom de fra? Ut av støvet. Og nå vender de tilbake til der de var. Er det riktig? De var ikke, så var de, og nå er de ikke. Hva er det? Hva gjorde dem til det de er? Gud! Der er Han. Han malte et bilde, sa: "Det er slik Jeg vil ha ham."

²⁷² "O Død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier?" Du kan begrave meg her en av disse dagene. Jeg vet ikke. Men, broder, jeg vil ikke være død. Det skal jeg fortelle deg. Nei, sir. Åh!

Vi skal oppstå, (Halleluja!)

Vi skal oppstå!

På oppstandelsens morgen,

Når dødens bommer er ødelagt,

Skal vi oppstå, (Halleluja!) vi skal oppstå!

Det er ingenting som kan hindre meg i å oppstå. Det er ikke nok djevler i hele helvete som kan hindre meg i å oppstå. Det er ikke nok av noe til å hindre meg i å oppstå. Jeg har Guds løfte. Jeg har Den Hellige Ånd. Jeg har Zoe, Guds Evige Liv, som hviler her inne. Denne gamle skrotten kom derfra, og Gud ruget meg ut av jorden. Og hvis Han Som ruget meg ut av jorden . . .

²⁷³ Da jeg nådde en viss alder, nå, hver gang jeg hørte en kirkeklokke, talte Noe til meg, som en bitte liten gutt. En Engel snakket fra en busk og sa: "Du må ikke drikke eller røyke. Jeg har et arbeid du skal gjøre. Ikke besmitt kroppen din, eller løp rundt med kvinner og slikt. Du, Jeg har noe du skal gjøre når du blir eldre."

"Hvem er Du? Hvem er Du?"

²⁷⁴ "Du får vite mer om det senere." Etter en stund, så kom Han. Han svedde der under dåpen. Han viser Seg Selv. Han erklærer Seg Selv. Han svarer. Jeg ser Ham der borte, overalt, på alle kanter.

²⁷⁵ Hvordan skal du, hvis Han gjorde meg til det jeg er, uten at jeg hadde noe valg i det hele tatt . . . ? Jeg gikk ikke dit og sa: "Nå, Charlie Branham, du må gifte deg med Ella Harvey og få meg ut av jorden." Nei, sir. Jeg kunne aldri velge det. Gud gjorde det.

Og hvis Han gjorde meg til det jeg er, uten et valg; hvor mye mer, når Den Hellige Ånd kommer og ruger over meg, og jeg sier: "Ja, Herre, Du er min Skaper. Jeg elsker Deg, og jeg tar imot Deg som min Frelser!" Hvordan skal du holde meg i støvet? Kan bare ikke gjøre det, broder. Kan bare ikke gjøre det.

276 Gud dannet aldri ett stykke av dette kalsiumet, eller kaliumet, eller noe annet, for å gå—gå fortapt. “Alle Faderen har gitt Meg, før verdens grunnleggelse, vil komme til Meg.” Puh! Jeg har lyst til å rope; det gjør jeg ærlig talt. “Alle Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg, og ingen av dem skal gå fortapt, men Jeg skal reise det opp igjen i oppstandelsen.” Jeg hørte Ham kalle da jeg kom til Ham. Hvordan kan de holde meg i jordens støv? Det er ikke nok begravellesagenter i verden til å glatte over ansiktet mitt med en spade, som kan noen sinne holde meg i jordens støv. Jeg skal oppstå en dag og stå i Hans lignelse, rensset i Hans Blod, født av Hans Ånd! Halleluja! Ha alle denominasjoner du vil; jeg velger Jesus. Amen!

277 Forsikringsmannen kom til meg. Wilmer Snyder, en god venn av meg. Han sa: “Billy, jeg vil selge deg en forsikring.”

278 Jeg sa: “Det har jeg allerede.” (Min kone snudde seg, som for å si: “Hva lyver du for, gutt?”)

Sa: “Har du forsikring?”

Jeg sa: “Ja, sir.”

Sa: “Hvilket selskap er det hos? Hva er det?”

279 Jeg sa: “Salig forsikring, Jesus er min, åh, for en forsmak på Guddommelig herlighet! Arving til frelsen, kjøpt av Gud, født av Hans Ånd, rensset i Hans Blod.”

280 Han sa: “Det er bra, Billy, men det vil ikke få deg inn på kirkegården.”

281 Jeg sa: “Det vil få meg ut.” Halleluja! Jeg er ikke bekymret for å komme dit; det handler om å komme ut.

282 Så jeg har forsikringen som forteller meg: “Jeg vil bringe opp. Alle Faderen har gitt Meg, er Mine.” Jeg bryr meg ikke om hva faren min har gjort, hva moren min har gjort, hva enn som var. “Alle Faderen gir Meg, vil komme til Meg, og ingen kan komme uten at Min Far drar ham.” Halleluja! Hvorfor dro Han dem? “Jeg kjente dem på forhånd før verdens grunnleggelse. Da Jeg drepte Lammet, drepte Jeg ham sammen med Ham.” Amen. “Jeg forutbestemte Menigheten.” Hva har forutbestemmelse? Menigheten. Hvordan kommer du inn i Menigheten? “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme.” Han visste, før verdens grunnleggelse, at vi ville være der. “Og de som Han kjente på forhånd, har Han kalt. De som Han har kalt, har Han rettferdiggjort. De som Han har rettferdiggjort, har Han allerede herliggjort.”

283 I Guds Bøker har Han sagt at Han vil møte meg der. Alle helvetes djevlere kan ikke holde dem et annet sted, eller hindre dem i å komme dit, for Gud har allerede sagt det, og det avgjør saken. Hvis hundre milliarder år før verden i det hele tatt ble dannet, morgenstjernene sang sammen og Guds sønner ropte av glede, før det var en grunnleggelse av verden, ser dere, før det ble

grunn- . . . , og Englene og alt var lykkelige og ropte om det, før det var en grunnleggelse av verden, hvordan i alle verden skal djevelen holde meg i jordens støv? Kan bare ikke gjøre det. Du har rett.

²⁸⁴ La oss se, nå. Dette er demokratisk tid jeg har her. Den er tjue minutter på elleve. Den er bare tjue minutter på ti. Er det riktig, broder Wood? Det er riktig, tjue minutter på ti. Alle lykkelige?

Å, jeg får lyst til å reise videre,
Jeg får lyst til å reise videre;
Mitt Himmelske Hjem er lyst og vakkert,
Og jeg får lyst til å reise videre.

Åh, jeg får lyst til å reise videre,
Jeg får lyst til å reise videre;
Mitt Himmelske Hjem er lyst og vakkert,
Og jeg får lyst til å reise videre.

²⁸⁵ Liker dere de gamle sangene som dette? Det pleide å være en gammel sang vi pleide å synge om, noe om: "Nåde og barmhjertighet fant meg. Der lyste Morgenstjernen." Hva er det, søster Gertie? La oss se. Hvordan . . . Hva er det, broder Neville? Se, noe: "Nåde og barmhjertighet fant meg. Der viser den Lyse Morgenstjernen Sin . . . ? . . . rundt meg." Hm-hmh. Ja. "I korset." Gi oss en akkord på den, søster, den, *Nær korset*. Kom opp hit, broder Neville. Åh, jeg elsker disse. Hvor mange liker de gamle inspirerte sangene? Du kan ha all din hopp-opp-og-ned-boogie-woogie du vil. Gi meg dette: "Det er her nåde og barmhjertighet fant meg." Den er det. Ja vel, ømt nå.

Jesus, hold meg nær korset,
Det finnes en dyrebar kilde,
Fri for alle, en helbredende strøm,
Flyter fra Golgatas fjell.

I korset, i korset,
Er min ære for evig;
Inntil min borttrykkede sjel skal finne
Hvile over elven.

²⁸⁶ [Broder Branham begynner å nynne *Nær korset*—Red.] Åh, så vakkert! Tenk på det! Hva om det ikke var noen Frelser? Hva om vi ikke hadde dette Ordet? Hva om Han ikke hadde kalt deg? Hva om Han ikke hadde kjent deg på forhånd, og du var her ute blant resten av verden i kveld? Elsker dere Ham? Åh, du store! Ikke glem møtene i morgen tidlig, nå, klokken halv ti.

I korset, i korset,
Er min ære for evig;
Inntil min borttrykkede sjel skal finne
Hvile over . . .

²⁸⁷ Gi oss akkorden på *Plass ved Kilden*. Denne gode, gamle sangen: "Det er plass ved Kilden." Hvor mange kjenner den?

“Plass, plass, ja, det er plass, plass ved Kilden.” Nå mens du gjør det, så snu deg rolig over til siden, og håndhils på den broderen. Du vet, det er plass nå til alle metodister. Det er plass til baptister. Det er plass til pinsevevnerne. Det er plass til oss alle nå, ved Kilden. Hvor mange kjenner den gamle sangen? Åh, det gjør dere sikkert. Noen av dere eldre nå, dette er en god, gammel Kentucky-sang nå.

Plass, plass . . .

Håndhils.

. . . ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg.
 Åh, plass, plass, det er masser av plass,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Åh, plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg.

²⁸⁸ Nå har jeg en liten overraskelse til dere. Alle de siste prekenene og bøkene og slikt, vil være til salgs i den andre enden av kirken, neste uke, på møtene; lydbåndene og slikt, og alt sammen, i fin litteraturform. Det vil være et bord helt i bakenden der, i ett av rommene. Og litteraturen, de siste prekenene og noen av de fine skriftene som opprinnelig ble skrevet, i nye bøker, ny utgave, vil alt sammen bli satt fram, og i enden av bygningen, neste onsdag kveld.

Og vi forventer en—en fin stund i Herren. Kom bedene nå. Nå, ring de syke og plagede du kjenner, skriv et brev til dem. Få dem inn hit. Vi vil bare . . . Gud vil bare bevege Seg mektig. Og vi vet at Han vil gjøre det nå.

²⁸⁹ Og nå har jeg gått til alle jeg visste om, som hadde noen saker. Hvis det er noe som ikke passer seg, så husker dere at jeg fortalte dere for lenge siden, at vi skulle få rettet opp i det. Og jeg vet at dere kjenner at det er en annen ånd her, enn det var før. Skjønner? Skjønner? Skjønner? Det er riktig. Nå, ikke la den forsvinne mer. Jeg formaner dere innfor Jesus Kristus, ikke la den forsvinne. Bli her med den, ser dere, la alt bare være glattet ut og fortsett videre. Dere er brødre. Det er aldri din broder eller søster som gjør noe galt; det er djevelens ånd som kommer inn der. Ser dere, han går omkring. Og bare kjenn medlidenhet for broderen eller søsteren, og vit at det er satan som kommer imellom. Hvis du har såre følelser om det, så få det ut av deg raskt, skjønner du, for det vil forgifte deg. Ja, det vil det. Så hold deg unna det. Bare husk det.

Det er plass, plass, masser av plass,

Det er plass til metodistene, plass til baptistene, plass til presbyterianerne. Det er plass til alle.

Plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg.

290 Hvor mange husker den gamle avslutningssangen vår da?

Ta Navnet Jesus med deg,
 Sorgens og smertens barn;
 Det vil gi deg glede og trøst,
 Ta Det med deg hvor enn du går.

Skulle ønske du kunne bli hos oss, broder Jeffreys, deg og søster Jeffreys, og guttene der, og alle sammen.

Og bøy deg så ned for Jesu Navn,
 Fall ned for Hans føtter; (Åh, du store!)
 Kongenes Konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.

Ta Navnet Jesus med deg,
 Ta Det som et skjold i dag;
 Å, når fristelsen nærmer seg,
 Hvisk dette Hellige Navn i bønn.

Åh, jeg elsker det. Gjør ikke du? Det fantastiske Jesu Navn!
 La oss stå opp akkurat nå, mens vi synger nå. Ja vel.

Ta Navnet Jesus med deg,
 Sorgens og smertens barn;
 Det vil . . . (. . . ? . . .)

Åh, så skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Dyrebare Navn (Åh, dyrebare Navn), Åh, hvor
 skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

291 Denne er litt annerledes nå. La oss bare bøye hodet nå, og virkelig stille, la oss løfte opp en hånd. Si:

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
 Faller ned for Hans føtter,
 Kongenes Konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.

Kjære Navn, Åh hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Ja, dyrebare Navn, Åh, så skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

292 Med hodet fremdeles bøyd, sier vi . . . [Broder Branham begynner å nynne *Ta Navnet Jesus med deg*—Red.]

HVORFOR ER VI IKKE EN DENOMINASJON? NOR58-0927
(Why Are We Not A Denomination?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på lørdag kveld, 27. september, 1958, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org